

ଛେଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବଦଳୁଛି

ମଶାଣି

ରୂପ

୩

ପ୍ରଜ୍ଞଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ମଶାଣି କଥା ମନପଡ଼ିଲେ ଆଖୁ ସମ୍ମୁଖରେ ନାଚିଉଠେ ଗାଁଠାରୁ
ଅନ୍ତି ଦୂର ଶୂନ୍ୟାନ୍ତ ପ୍ରାତିରରେ ଥିବା ମଶାଣିର ଦୃଶ୍ୟା କିନ୍ତୁ
ଏମିତି ବି ଅନେକ ମଶାଣି ଅଛି, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି
ହେବ ଯେ, ଏ ମଶାଣି ନା ଉପବନ...

୮/୯

ବିନେମା

୧୩

ସହରତୁ କୁର

ପାଠୀକୀୟ

ଏପ୍ରିଲ ୪-୧୦

ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ବ୍ୟକସାୟରେ ଉନ୍ନତି ଚାହୁଁଥୁଲେ

ବ୍ୟବସାୟରେ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ
ଅନେକ ବାସ୍ତୁଶିଳ୍ପ ରହିଛା ଏହି
ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୋଗ କରିବା
ଦ୍ୱାରା ସକାରାମକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଉପରେ
ହୋଇ ବ୍ୟବସାୟକୁ ସଫଳ
କରିବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟକ
ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ
କରାଯାଇଥାଏ...

ગેર્છાને નૂથી નૂથી બ્યબસાય
કરુછું કિયા ગેર્છાને
બ્યબસાયરે ક્ષતિ એવી ચાલિકૃતિ,
ઘેમાને ચાહેલે અપીથરે તાકં
દીર્ઘ પણપણ કાછરે પાહાડુર
કોશયી ફણો લગાળપારિબે।
કુશાયાએ ઉક પાહાડુર ફણો
લગાળવા દ્વારા બ્યબસાયર ગઢિ
ઉર્જ્વામાણી હોલથાએ।

ବାଗୁଣ୍ଣାଶ୍ଵରେ ବାଘ୍ୟୋ ପ୍ଲାଷ୍ଟକୁ
ବି ଶୁଭ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥାଏ ।
କୁହାୟାଏ, ଏହାଦ୍ଵାରା ଧନ
ଲାଭ ହେବା ସହିତ ଅର୍ଥିସ୍ଥରେ
ସକାରାମନ ଉର୍ଜା ଉପରେ
ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟବସାୟରେ ଉନ୍ନତି
ପାଇଁ ଆପଣ ଚହିଁଲେ ଅର୍ଥିସ୍ଥରେ
ବାଘ୍ୟୋ ପ୍ଲାଷ୍ଟ ଲଗାଇପାରିବେ ।

ଦ୍ୟବସାୟର ଲାଭ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ବିଜ୍ଞାର ଶ୍ଵରୁମ୍ଭା ବି ଅଧିକରେ ରଖିପାରିବେ । ଫେଙ୍ଗଶ୍ଵିଳରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପାୟମୁକ୍ତ ବହୁତ ଶୁଭ ବୋଲି ଧାରାଯାଇଥାଏ ।

ବାପୁଶାସ୍ତ୍ରରେ କନ୍ଦର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଧନପ୍ରାପ୍ତିର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବୋଲି କୁହାୟାଇଥାଏ । ଯଦି ବ୍ୟବସାୟରେ ବାରମାର କ୍ଷତି ହେଉଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଅଧିକ ଚେତ୍କୁଳ ଉପରେ ଗୋଟିଏ କନ୍ଦର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ରଖିବା ସହ ଏହାର ସାଧାରୁତାର ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଧାନ ଦେଲେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

ତେବୁନ୍ତର ଉପକାରିତା

ତରଭୁଜ ଏମିତି ଏକ ଫଳ, ଯେଉଁଥିରେ ଲାଇକୋପିନ୍ର ମାତ୍ରା ପ୍ରଭୁର ଥିବା ଯୋଗୁ ଦିଗରେ ଚମକ ଆଣିବାରେ ଏହା ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍-୧ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ଦୃଷ୍ଟିଙ୍କି ଓ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଖରାଦିନେ ତରଭୁଜ କ୍ଲୁସକୁ ପିଇଲେ ପେଟ ସହ ମୁହଁଷ ମଧ୍ୟ ଥଣ୍ଡା ରହିଥାଏ ; ଯଜ୍ଞାର କ୍ରୋଧ ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ ରୁହେ । ହୃଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧାନ୍ୟ ରୋଗରୁ ଉପଶମ ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ତରଭୁଜ ବହୁତ ଉପକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏହାକୁ ନିର୍ମିତ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା କୋଷ୍ଟକାଠିନ୍ୟ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁଣ୍ଡ ମିଳିବା ସହ ଶରୀରରେ ରକ୍ତର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ତରଭୁଜକୁ କେବଳ ଖାଇଲେ ହେବ ତାହା ମୁଣ୍ଡେ, ଏହାକୁ ଉଚାରେ ମିଥାର କଲେ ମାହିମ୍ବୁଦ୍ଧ କମିରା ସହ ତେହେରାରେ ଚମକ ଆୟିଥାଏ । ଏହାର ମଞ୍ଜି ବି ବହୁତ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ବାଟି ଉଚାରେ

ଲଗାଇଲେ ଚମକ ବୁଢ଼ି ପାଇବା ସହ ମୁଣ୍ଡ ବିଶା ସମସ୍ୟାରୁ
ବି ମୁଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ସବୁଠ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଶରାରର
ମୋଟାପଣ କମ କରିବାରେ ତରହୁଜନ୍ମ ଏକ ପୌଷ୍ଟିକ ଫଳ
ଭାବେ ସାଧାରଣରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ ।

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

► ଗୋଟେ ଲମ୍ବ ଅପେକ୍ଷାର ଶେଷରେ ଆଞ୍ଚଳୀ ଆଞ୍ଚଳ ଖୁସି ନେଇ ଦିନେ ଆସୁଥିଲା ଖରାହୁଟି । ଏବେଇ ଆସୁଛି, କିନ୍ତୁ ବଦଳି ଯାଇଛି ତା'ର ସ୍ଵରୂପ । ହଙ୍ଗେଇ ଦେଇଛି ତା'ର ସ୍ଵାଧୀନତା ଆଉ ବିଦ୍ୟାପଦଶ । ହିସାବ ହେଲାଇଛି । ପାଠପଢ଼ା, କେଟିବେଳେ ସେଷ୍ଟର ଓ ସମର କ୍ୟାମ୍ ଭିତରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଇଛି ସେ । ତେଣୁ ଏତଳି ଏକ ସମୟୋପସ୍ଥାନ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଉପଲ୍ବାପନା ହୋଇଥିବା ଏଥରର ନୁହିଦିବିନ୍ଦି ପ୍ରକ୍ଳଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଅଟି ମର୍ମଶର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିଥିଲା ‘ବୋଜନକୁ ନେଇ କିଛି ନିଯମ’ ପାଠରୁ ଅନେକ କିଛି ନୁଆର କଥା ଶିଖିଛେଲା । - ତଙ୍କୁଳା ବରାଳ, ବାଣପୁର, ଖୋଜା
► ଉର୍ବ୍ଲ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରକ୍ଳଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ଖରାହୁଟି’ ଏକ ଉପାଦେଯ ବିଷୟ ଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ଖରାହୁଟିକୁ ପିଲାମାନେ କେନ୍ତିତ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ଆଉ ଏବେ ସେମାନେ ପାଠର ଚାପ ଭିତରେ ରହି ଖରାହୁଟିର ପ୍ରକୃତ ମଜାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ନିଳକ ପୁତ୍ରିବି ଏହି ଆଲେଖ୍ୟକୁ

ପଡ଼ି ଜାଣିଛେଲା । ସେହିପରି ଲାଙ୍ଘଣ ଷାଇଳ ପୃଷ୍ଠାତା
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖୁଲା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି
ଲାଗିଲା । -ଦେବେନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଠା, କରଞ୍ଜିଆ, ବାଲେଶ୍ଵର
►ଏଥର ବ୍ୟକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଜଗତ ଓ ନାଟକ
ମାର୍ଗର ବିଶ୍ଵାସ ସଙ୍ଗ ଅଭିନେତ୍ରୀ ମଞ୍ଜୁଲତା ପ୍ରଧାନଙ୍କ
ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବନ୍ଧୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ପୃଷ୍ଠାରେ ଛୁନିତ 'କମନ' ନାମକ ଗପଟି ବେଶ ହୃଦୟମର୍ତ୍ତା
ହୋଇପାରିଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ଛୁନିତ
'ଲମୋଶନାଲ ଅଞ୍ଜନୀ', 'ସନ୍ତି-ଆମୀଶା ହଁ ବେଷ୍ଟ',
'ଚିତ୍ରାଙ୍ଗଦାଙ୍କ' ଘୋଡ଼ାଚଢା ମିଶନ' ଆଦି ପାଠୁଡ଼ିକର
ଉପପ୍ରାପନା ଶୈଳୀ ଖୁବ ମନ୍ତ୍ରାଂଶୁ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

►ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସାହିତ୍ୟକ
ପାର୍ଥସାରଥ ରାତିଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କ ଅନୁଭୂତି
ବେଶ ମନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଚ ହୋଇପାରିଥିଲା । ‘ଦାମୀ ସମ୍ବାଧୀ
ପାଠିରୁ କେତେବୁଡ଼ାଏ ଆକର୍ଷଣୀୟ ତଥା ଦାମା
ଖରାଦିନିଆ ଚମମା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି
ଲାଗିଲା । ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ ରୋମାଣିକ
ଲାଗୁଥିଲା । ମହେଲୀ ମିରରେ ଦୀପ୍ତି ଦୁର୍ଗା ମଧ୍ୟ ଖୁବି
ମହାରା ଲାଗାଥିଲେ । —ଗୋପେତ ହାମୀ ଜୟାରାମ

► ସହର ପୁଷ୍ଟାରୁ ପ୍ରାଚୀନତମ ଦୂର୍ଗ ମେହରାନଗଡ଼ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କିଛି ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହୋଲା । ‘ଲୋକମୃତ୍ୟ ବଜାସାଳ’ ବି ଏକ ନିଆରା ଆଲୋଚନ୍ୟ ଥିଲା । ସେହିପରି ବିଧିଧା ପୁଷ୍ଟାରେ ଖୁଣିତ ‘ମିଠା ପୁଲ’ ଏବଂ ବ୍ୟାକପେଇ ପୁଷ୍ଟାରେ ଖୁଣିତ ‘ସାଇକେଳ ଉପରେ ଯୋଗ’, ‘ଯେଉଁଠି ଘରେ ଘରେ ଫେନ୍’ ଏବଂ ‘ଲଭ୍ର ଲେନ୍’ ଆଦି ପାଠରୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ ଆଶ୍ଵୟେଜନକ ଥିଲା ।

ବିଶେଷ ୩୦

ଧରିତ୍ରୀର ଦୁମେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ
 ଷ୍ଣୋହଳ ପୃଷ୍ଠା ଦୂମ କିଣିନିଏ ମନ ।
 ପ୍ରଛୁଦ ଦୂମର ଅତି ଚମକାର
 ସିନେମା ପୃଷ୍ଠା ବି ଲାଗେ ଆହୁରି ସୁଦର ।
 ସାଥୀରୁ ଜାଣିଛୁଏ ପ୍ରେମପ୍ରଶର ଉଭର
 ନୂଆ ନୂଆ ଜାଗା ବୁଲାଏ ଦୂମ ସହରତୁ ଦୂର
 ହୁଏହସି ଗଡ଼ିଯାଏ ହାହ ହାକୁ ପଡ଼ି
 କାର୍ତ୍ତନ କର୍ନର ବି ଦିବ ମଜାଳିଆ ବାର୍ତ୍ତା ବାଢ଼ି
 ଦୂମେ ସତରେ ଅନନ୍ୟ ଛୁଟିଦିନ
 ଏହିପରି ଆୟୁଧାଥ ସବୁଦିନ ।
 -ଲଗନାଥ ମିଶ୍ର, ସାତଶାଖୀ, ପରା

ବଦଳୁଛି ମଶାଣି ରୂପ

ମଶାଣି କଥା ମନପଡ଼ିଲେ ଆଖ୍ଯ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାଚିଇଠେ ଗାଁଠାରୁ
ଅନନ୍ତ ଦୂର ଶୁନଶାନ୍ ପ୍ରାତିରରେ ଥିବା ମଶାଣିର ଦୃଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ଏମିତି ବି ଅନେକ ମଶାଣି ଅଛି, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି
ହେବ ଯେ, ଏ ମଶାଣି ନା ଉପବନ...

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମଶଳେ ଦେହ ବହି, ଦେବତା ହେଲେ ବି ମରଇ। ତେବେ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ନିଆଁଠାରୁ ମଶାଣିର କୁଳକୁ ଯିବା ସମୟର ବ୍ୟବଧାନ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତକୁ ଦୁନିଆ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେମିତି କି କୁହାଯାଏ ଏଜୀବନଟା ଏକ ନାଟକ । ହାରଜିତ, ମାନସନ୍ଧାନ, ପ୍ରାୟୋଗିକ ବିଷୟର ନିକାଶ ସବୁକିଛି ସରିଯାଏ ମଣିଷର ମୃଦୁଯରେ । ତେବେ ମୃଦୁ ପରେ କେହି ଶବକୁ ଦାହ କରନ୍ତି ଓ ପୁଣି କେହି କବର ଦିଅନ୍ତି । ଏମିତି ନାନାପ୍ରକାରର ପ୍ରଥା ପରମା ମଧ୍ୟରେ ଆସିଯାଏ ଜୀବନର ଶେଷଦୃଶ୍ୟ । ଲିଭିଯାଏ ମଶାଣି ଭୁଲୁଁରେ । ମଶାଣିକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଜୀବନର ଇତିହାସ ଅପୂର୍ବାଙ୍ଗ । ଯେମିତି କି କାହାର ମନେଥାଜପାରେ ‘ଜହମାମୁ’ ବହିରେ ପଡ଼ିଥିବା ବେତାଳ କଥା – ନିଶା ଗରବୁଥାଏ । ଦୁହକୁ ଦୁହା ଶାତଳପବନ ସାଙ୍ଗକୁ ମୃଦୁ ମୃଦୁ ବର୍ଷା । ବଣବୁଦା ଭିତରୁ ଭାସି ଆସୁଥାଏ ସାର୍କି...ସାର୍କି...ଶବ୍ଦ । ଶାନ ଶାପଦଙ୍କ ରହି ସାଙ୍ଗକୁ ଶୁଭ୍ରୁଥାଏ ଅଶ୍ଵରାମାନଙ୍କ ଅଜହାସ୍ୟ । ଘନପନ ବିକୁଳ ଆଲୋକରେ ଦିଶି ଯାଉଥାଏ ଉନ୍ନାନକ ମୁହଁଟ । ତେବେ ମଶାଣି ଭୁଲୁଁ କଥା ମନପଡ଼ିଲେ ଆଖ୍ଯ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାଚିଠେ – ଗାଁଠାରୁ ଅନିତ ଦୂର ଶୁନଶାନ୍ ପ୍ରାତିରରେ ମଶାଣି ଅବସ୍ଥିତ । ନିକଟରେ ଖାଁଙ୍ଗି ଲାଗୁଥିବା ଓହଳା ବରଗନ୍ତ । ଆର ପାଖରେ କିଆଗେହିରି କି ନିଜପଠା କିମ୍ବା ପାହାଡ଼ଳ ପଡ଼ିଥା ଆଦି ଜୀଗାରେ ରହିଥିବା ମଶାଣିରେ ପଡ଼ିଥିବା କେଇଟା ଛିଣ୍ଗ ଗୋକେଇ, ଭଜାହଣ୍ଟି, ଖପରା, ହାଡ଼, ଦରପୋଡ଼ାକାଠ, କୁଳା, ବାଉଁଣ୍ଠ, ଛାଙ୍ଗଣ୍ଠି, ଛିଣ୍ଗ ସନ୍ତସତିଆ ମଶିଣା, ଭଜା ବୋତଳ, ନଖ, ବାଳ, ଚକଟିକି ହାଡ଼ ଅଲାବଲରା ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ନିଛିଆ ଦିପହର ହେଉ କି ମୁହଁ ସଞ୍ଚ, ବେଳେ ବେଳେ ଏଇ ସମୟରେ ମଶାଣିର ବଣବୁଦା ଗହଳକୁ ବିଲୁଥାର ତାକ ଶୁଭେ । ପବନ ହେଲେ ମଶାଣିଭୁଲୁଁରେ ରହିଥିବା କୋତିଲା, ଖାମ୍ବୁଲା କିଆଁଗଇ, ଡେଙ୍ଗା ବରଗନ୍ତ କି ଉଚିତାଳଗଛରୁ ପତ୍ରଫେଣ୍ଡିବାର ଶବ କାହାକିନ୍ତୁ ବି ତର ଲାଗିପାରେ । ମଶାଣିରେ

ଦିକ୍ଷିକ୍ଷା ଜଳେ ଛୁଟ, ଧୂଆଁ ମୋଡ଼ି ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଆକାଶର ମଥାନ ଛୁଟୁଥାଏ ।
ମଞ୍ଚରେ ମଞ୍ଚରେ ହାବୁକା ହାବୁକା ହାଲକା ପବନ ବହୁଥାଏ । ତାଳକାହୁଣ୍ଡା
ଉପରେ ଯେବେ ଶାଖାଣା କି ତିଳପକ୍ଷୀ ଫଢ଼ଫଢ଼କରି ତେଣାଖାଡ଼େ ଦେହ
ଶିହରି ଯାଏ । ଛାତି ଧଢ଼ଧଢ ହୁଏ । ତେବେ ମଶାଣିରେ ଶବଦାହ ପରେମରା
କାହିଁ କେଉଁ କାଳକୁ ସମାଜରେ ପରିଳିତ ।

ଗାଁ ଗହିଲିରେ ଯଦି କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ ଘଟେ ! କେବେ ଯଦି ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, କୁଟୁମ୍ବ,
ସାହି ପଢ଼ିଶାରେ କେମିତି କେତେବେଳେ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ ମତାନ୍ତର ହୋଇଥାଏ
କି ରାଗରୂପା ବା ବାଡ଼ ପଢ଼ିଥିଲେ, କଥାବାରୀ ହେଉ ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଗାଁରେ
ମାଲିମକବଦ୍ଧମା ଲାଗିଥିଲେ ସବୁ ବାଦବିବାଦ ଭୁଲି କାହାରି ଆସନ୍ତି ଶେଷଥର ଦେଖିବାକୁ
ସେଇ ଅଫେରା ମଣିଷଙ୍କୁ । ତାଙ୍କ ମୁଣଗାନଙ୍କୁ କେହି କେହି ବି ମନେପକାଇ କୁହୁତି,
ଆହା ବିଚରା ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ଅମକରେ । କୁହୁ କୁହୁ ଅନାଇ ଆହାପଦେ କୁହୁତି । ଆଉ
କୁହୁକୁହୁତାମାନେ ପୁରୁଣାକଥାକୁ ମନେପକାଇ ଆଖୁର ଲୁହ ଗଡ଼ାଇ କୁହୁତି, ଆମର
ଆଉ ଦିନ କେଇଟା ରହିଲା । ହେଲେ ଯେଉଁ କିମ୍ବା ମୁହଁମାନେ ସାହିରେ କଲାବୁଲା
କରୁଥିଲେ ମୁରବି ପଣିଆ ବୋଲାଉଥୁଲେ ଗାଁଛୁ ଗାଁଛୁ ସେ ଚାଲିଗଲେ, ସମୟକୁ ତିକଟ
ଲାଗେ । ତେବେ ସାହିଭାଇ କୁହୁତ ଆସନ୍ତି । କିଏ ଧୋବା, କିଏ ବାରିଜକୁ ଡାକେ,
କିଏ କୁଟା କେରାଏ ଓ କିଏ ବାଉଁଶ ହାଶିଆଣେ । କିଏ ପାଳରେ ଦୟତି ବୋଲି ପକାଏ,
ଆଉ କିଏ ଅମୁକ ଅମୁକ ଜିନିଷ ଆସିବ ବୋଲି କୁହେ । କିଏ ପୁଣି କିନ୍ତିଅନ୍ତି ଆରେ
ଛଇ ଖଣ୍ଡ ବାଉଁଶରେ ହେବ କୋକେଇ । ହିନ୍ଦୁ ରତ୍ନିତିରେ ଛାନ୍ତିରୁ ଚାରିଖଣ୍ଡ
ଛୋଟ ଏବଂ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ବଡ଼ ଲୟବାଉଁଶରେ ପାଇ ଦୟତିରେ ବକ୍ଷାୟାଇ କୋକେଇ
ହୁଏ । କୋକେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ନିଆଁ ଅଗ ତିଆରି ହୁଏ । ମୃତଦେହକୁ ସମାସତୁରା
କରାୟାଇ କୋକେଇରେ ଶୁନ୍ୟକୁ ହାତ ଖୋଲାଇ ଶୁଅାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ମାଲଭାଇ
ମାନେ ମୃତକୁ କୋକେଇରେ କାନ୍ଦେଇ ଖୁବ ସମାନ ସହ ନେଉଥିବା ବେଳେ
ଧର୍ମର କଥା ମନେପଡ଼େ । ରାମ ନାମ ସତ୍ୟରେ ଧନି ମୁଖ୍ୟରିତ ବେଳେ ପରିବେଶରେ
ଆମ୍ବାୟସକନଙ୍କ କାନ୍ଦବୋବାଳିରେ ତତ୍ତ୍ଵଦୟକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି କରୁଥାଏ । ଆଗେ ଆଗେ
ଚାଲିଥାନ୍ତି ମାଲଭାଇ । କୋକେଇ ଆଗରେ ଶୁଭରଙ୍ଗ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଚାଲିଥାନ୍ତି
ଆମ୍ବାୟଜନ । ପଛେ ପଛେ ଗୋବରପାଣି ଝିଆୟାଏ । ତେବେ ଦିନରାତି ଶାତ, ବର୍ଷା
ଓ ଖରା ସବୁ ସମୟରେ ସମୟକୁ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିଥାଏ ମଶାଣି ଭୁଲ୍ଲ । ଏଇମଶାଣି
କ୍ଷଣିକ ଭିତରେ ସମୟକୁ ଆପଣେଇ ଏକାଠି କରେ ତେବେ ମଶାଣିରେ ଶବଦାହ
ସମୟରେ କେହିଁଠି କେହିଁଠି ଭାଗରେ କାଠ ଦେଲେ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦାହ କରିଛେବ
ପୁରୁଷା ମାଲଭାଇମାନେ ଶବଦକୁ କୁଳରେ ଶୁଅାଇଥାଏ । ଶବଦ ମଶାଣିକୁ ଆଣି ମଶାଣି ବୁଲାରେ କାଠକୁ
ସାଇଜକରି ରଖାୟାଇଥାଏ । କେତେକ ପାରମପାତ୍ର ରାତି ନୀତିରେ ଶବସନ୍ଧାନ
କରାୟାଇଥାଏ । କୁଳ ପାଖରେ ଶବଦକୁ ସାତଗେରା ବୁଲା ଯାଏ । ଦଶ ଦିଗପାଳକଙ୍କୁ
ସାମ୍ବାରଖୁ ମାଲଭାଇମାନେ ଶବଦକୁ କୁଳରେ ଶୁଅାଇଥାନ୍ତି । ପରିବାର ମୁଖ କିମ୍ବା ଦିଆ ବି
ମୁଖାଗ୍ରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଶବ ଉପରେ କାଠ ଲାଦାୟାଏ, ଯେପରି ମୃତ ଲୋକର ଆସୁଗ୍ରି
ଭାଙ୍ଗି ବଜା ହୋଇ ନ ଉଠେ । ମୁଖାଗ୍ରି ଦେବାରେ ଶବଦ କେହି କେହି ଉପରମୁହଁ
କରି ମୁଖାଗ୍ରି ଦିଅନ୍ତି । ତିତାରେ ନିଆଁ ସଂଯୋଗ ମାତ୍ରେ ହୁତୁହୁତୁ ହୋଇ ଜଳେ । ସାରା
ପରିବେଶ ନିଆଁ ଧାସରେ ତତଳା ହାଥୀ ଖେଳିଯାଏ । ମଶାଣିକୁ ନୁଆକରି ଆମ୍ବାୟଜନଙ୍କୁ
ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ମାଲଭାଇମାନେ ଶବ ଜଳିବାବେଳେ ଗିର୍ଭପୁଣ୍ଠିବା
ମୁଖପୁଣ୍ଠିବାର କଥା କହିଥାନ୍ତି । ମୁର୍ରାରଟା ଯେବେ କୁଳ ନିଆଁ ଉପରେ ସେଁ ସେଁ କରେ
କି ତା’ର ସେଜେଡ଼ା ହୋଇ ଉପରକୁ ବାହାରିପଡ଼େ ତେବେ ମାଲଭାଇମାନେ ଲମ୍ବ
ବାଉଁଶ କି କାଠରେ ଶବଦ ଓରାଇଆଣି କେଷି କୁଳରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି । ତେବେ ଶବ
ଦାହ ପରେ ଅଣ୍ଟି ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ କିଛି ବିଧି ବି ରହିଥାଏ । ବିଧି ଅନୁସାରେ କିଛି ପ୍ରବ୍ୟ ଯଥା
ହଳମାପାଣିରେ ଅଣ୍ଟିକୁ ବୁଦ୍ଧାୟାଏ । ପରେ ମଶାଣିରେ ମାଟି ବା ବାଲିରେ ଏକ ମଣିଷ

ଆକୃତିଟିଆରି କରାଯାଏ । ମୁଣ୍ଡିପେଟ ଉପରକୁ ଅଛି
ରଖାଯାଏ । ତା' ପରେ ହଳଦୀ କନା ପେଟ ଓ କାନ୍ଧ
ଉପରେ ରହେ ପଣି ହୁଲଦୀ କନ୍ମାରେ ପାଞ୍ଚିଟି କାଠିରେ

ଜେତେ କେହିଁ ପୁଣି ହୁଏ ଯା ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ଥାଏଟି କାହାର
ଲ ରଖାଯାଏ । ହାତ ଓ ମୁଁ ପାଖରେ ପୋତାଯାଏ । ଅଛି
ଅଞ୍ଚଳସ୍ୟ ପକାଯାଏ । ମୁର୍ଗିର ଦୁଇପାଦ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ଗାତ
ଏ । ଗୋଟିଏ ଖାଲରେ ପାଣି ଅନ୍ୟଟିର ପଶା ଦିଆଯାଏ ।
ତ ପାଣି ମୂର୍ଖ ଓ ଅପ୍ରି ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ପରେ ଛୋଟ
ର ଅଷ୍ଟିକୁ ରଖିବା ମୁର୍ଗିକୁ ଘରକୁ ଅଶାୟାଇଥାଏ ।
ମଶାଣିକୁ ନେଇ ଅନେକକଥା ଅନେକ କାହାଣୀ, ସେମିତି
ଫୁଲଙ୍କୁ ଶିଶାନ ଜରିବ କଥା ପୁରାଣରେ ରହିଛି । ପଚାଣୀ
ନାନା ରାଉଡ଼ାଯଙ୍କ – ଛୋଟ ମୋର ଗାଁ – ମାରିର ସେଇ
ର, ସେଇଟି ଅଛି ମୋ ପଠିଯାଇ, ଜଳିବ ପୁଣି ସେଇଠି
ମାହର କିମ୍ବା ନିଆନ୍ତି, ଛୋଟ ମୋର ଗାଁ । ଆଜିକାଳି ଆଉ
ଲକ୍ଷର ମଶାଣି ନାହିଁ, ଅନେକ ଖୁଲାନରେ ବଦଳିଗଲାଣି ମଶାଣିର
କଳି ଯାଉଛି ପୋଠାର ପରିବେଶ । ବିପୁଲତୁଳା ରହିଛି ।
କିମ୍ବା ମୁହଁରେ ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଶବ୍ଦାହୁ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଶ୍ଵର ହେଉଛି । କିମ୍ବା ଆମ
କେତେକ ପ୍ରକଳିତ ଧାରା ମଶାଣିକୁ ନେଇ ରହିଛି । – ଏକଥା
ସେମିତି ଜାବନ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ପର୍କ ସେମିତି ମଶାଣି ସହିତ

ପାଳଟିଛି ସବୁଜ ଉଦ୍‌ଯାନ— ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଏକ ପ୍ଲାନ ରହିଛି ; ଯାହାକୁ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ କାହାରି
ମୁଁ ଥିଲେ ତ ସଦେହ ଉପୁଞ୍ଜିବ ଏହା ପାର୍କ ନା ଶୁଶାନ ! ତେବେ
ରହିବେଶକୁ ହଠାତ୍ ୦୭ରାଙ୍ଗା ମୁଁଳିଲି । ତେବେ ଅଧିକାଙ୍ଗ
ସରକାରା ଅନ୍ତୁଦାନରେ ଶୁଶାନ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ଆଉ
ପ୍ଲାନରେ କାଁ ଭାଁ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଉଦ୍‌ୟମରେ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ
ଶୁଶାନ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବୃକ୍ଷଲାଭର ଉଦ୍‌ୟମ
ଥିବା ଏବେ ଦେଖାକୁ ମିଳୁଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶୁଶାନର ଦୂଆରୂପ
ମନରେ ସ୍ଵଜ୍ଞତା ଓ ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶର ସକାରାମ୍ବକ ପ୍ରଭାବ
ଏପରି ପ୍ଲାନ ନିଆରା ମନୋରଞ୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ପାଳିଛି ।
ଏ ସଦର କ୍ଲକ ବିରୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଚାୟତର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ଶୁଶାନର
କରଣକୁ ଦେଖୁ କ୍ଲକ ପ୍ରଶାସନ ନିଜ ହେପାଜତକୁ ନେଇ
ଶରୀରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଛି । ବିଭିନ୍ନରେ ପରିଚ୍ୟ ହୋଇ ପଢ଼ିଥିବା
ଗାଁ ଲୋକେ ସଫେଲ କରିଥିଲେ । ପରେ ଏଥିରେ ଫୁଲଗଛ
ଲେ । ଏପରି କି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ରକଳା ଓ ନାଟ୍ବାଣି
ବ୍ୟାନିର୍ଯ୍ୟକରଣର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । କ୍ଲକ ପ୍ରଶାସନ
ପର୍ମାଣର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପରେ ଶୁଶାନର ରୂପରେଖା ପୂରା
। । ଏଠାରେ ସିଂହ, ବାଘ, ମୟର, ବୁଢ଼ଦେବଙ୍କ ପରି ଅନେକ
ବାକୁ ମିଳୁଛି । ପ୍ରାଚୀର କାହିଁରେ ଯମ ଦଣ୍ଡକୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ
ଛବି ଶୋଭାପାଉଛି । ପାପ କଲେ ନର୍କଗାମୀ ଓ ଧର୍ମକଲେ
ଏଥାଏ ବୋଲି ସଂକାରଧର୍ମ ବାର୍ତ୍ତା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ପୁଣି
ଖୋଦିତ ବିଜନ୍ନ ଦେବଦେବୀ ଏଠାରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛନ୍ତି ।
କାହାଣୀ ଭାବେ— ଦାନବାର ହତିଶୁଦ୍ଧ, ଶ୍ରୀବଣ କୁହାରଙ୍କ
ଛାତିର ଛାତି, ନିକିଳେତା ଓ ସତ୍ୟବାନ ସାବିତ୍ରାଙ୍କ ଚେତନାଧର୍ମ
କଥା ଉପରେ ଆଧାରିତ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ଲାନ ପାଇଛି । ମଶାଣି
ଆଲୋଜାନନ୍ଦ ହୋଇଛି । ମାର୍ଶନ ନ୍ୟୟମା ମହ ରମୀର ମିଳି

ও গোক রহিছি । বিভিন্ন পুলগছর সম্মান এহার শোভাকু
বছাইছি । ঘাও গালিচার যৌবর্য্য মধ্য কম নুহেঁ । শুশানকু
নেজ থুবা ভয়র মানসিকতা এতারে নাহিঁ । মৃতদেহকু সহার
করিবাকু রহিছি সুবু প্রকারর ব্যবস্থা । এবে পিলাঠারু আরম্ভকরি
বুড়া ষেলু রতাল মণি নেইছতি । সুন্দর সুন্দর পেষ্টি ও সুন্দর
পরিবেশরে আবি জমাইছতি খটি । এনেজ নম্মাগত উপজিলাপাল
লগুজিত রাউত কুহস্তি বিহুতার শুশানকু গলে পার্ককু গলা পরি
লাগুছি । এতারে শুশানর ভয় নাহিঁ । খাঁ খাঁ লাঘুথুবা শুশানরে এবে
ভিজ কয়ুক্ষি । পরপঙ্গমানে এইপরি কিংবি কাম করি জিলার বিকাশরে
সহযোগ করকু । অনন্ম্যা পাউশেষেনৱ সুভাপতি নালমণি স্বাইঁ
কুহস্তি বিহুতার শুশানর রূপরেখ পরিবর্তন করিবারে গাঁলোক,
সৱপঙ্গ, অনন্ম্যা পাউশেষেনৱ ও নুক প্রশা সনৱ উব্যম প্রশংসনীয় ।
এহাদ্বারা সমাজকু এক ভলকাৰ্ত্তা দেউছি । নম্মাগত কিংও মনোজ
পাত্ৰ কুহস্তি, কেন্দ্ৰ ও রাজ্য সৱকাৰে অৰ্থ কিশোন অনুদান সহ
এমজিএনআৱেজিএ জটিআৱে প্ৰায় ১০ লক্ষ চক্কা বিহুতা শুশানরে
ক্ষেত্ৰহোল সারিলাণি । আগনু পুৰী অধূক অৰ্থ ব্যয় হেবাৰ ব্যবস্থা
কৰায়াইছি । এহা এক মতেল শুশান হেব । শুশান প্ৰতি ভয় দূৰ
কৰিবা ও লোকক মনৰু অন্ধ বিশ্বাসকু দূৰ কৰিবাকু প্ৰশা সন পক্ষৰ
কৰিবো দেওয়াও হৈ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକିକୁ କରାଯାଇଛି ।

ମନ୍ଦିରକୁ ବି ଘଣ୍ଟିଏ ଚାହିଁବେ : ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ରଣପୂର ବିଞ୍ଚିପିଠ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦ ଅଧୀନ ରଣପୂର ପୂର୍ବ ଭିଭାଗ ରାସ୍ତର ମନ୍ଦିରକୁ ନବୀ କଢ଼ିର ପଣ୍ଡିମପଟେ ରହିଛି ରଣପୂର ମଶାଣି । ପ୍ରାୟ ୪୫ ଡିସେମ୍ବର ପରିମିତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ରଣପୂର ଥ୍ରାର୍ଡ ନଂ. ୭ର ଅଧୀନା । ତେବେ ରଣପୂରର ସୁନାଖଳୀ ରାସ୍ତାରେ ଯା'ଆସ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପଥଗରୀଙ୍କ ନଜର ବି ପଡ଼ିପାରେ ଏକଦୂଳ ବିରିଗା ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ମଶାଣି ଉପରେ । ଏଠାରେଥିବା ଶୁନ୍ୟକାଟିଗର କାଙ୍ଗରେ ଲେଖାଥିବା କିଛି ମହତ୍ଵ ବାଣୀ ଉପରେ । ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ଲାନଟି ଏକ ମନ୍ଦିର ଭିଲ୍ଲୁଁଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତିକଷ୍ଟ ପୁରୁଷାରପ୍ରାୟ କେଳାସତ୍ତ୍ଵ ରଥ କୁହକ୍ତି- ଶୁଶନ ହେଉଛି ଏକ ପବିତ୍ର ଜାଗା । ଏହା ମଣିଷଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନର ମୋକ୍ଷପ୍ରାୟିର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । କିପରି ସଂକ୍ଷାରୀ ହୋଇ ଜୀବନରେ କିଛି ଉର୍ଗଣ୍ଜକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସଙ୍କଳ ନେବାର ଆହ୍ଵାନ ଦିବ । ତେବେ ଥରେ ଡିଙ୍ଗର ଶୁଶନର ପରିବେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛଳତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁନ୍ଦରତବ୍ୟାନ ଦେଖୁ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । ତା' ପରେ ୨୦୧୮ ମହିନା ଜାନୁଆରୀ ୨୧ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାତ୍ରି ଦେହେରା, ରାତ କିଶୋର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ସିଂହି ରଣପୂର ମଶାଣିକୁ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲା । ଖଲି ମନ୍ତ୍ର ରାତର ନଶେ ର୍ୟାତି ନବମାରାତ୍ରି ଭାବ୍ୟାନ ଦିପକେ ମଶାଣି ମାର୍ଗରେ

କିଛି ଜାଗା ଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫୁଲଗଛ ଲଗାଇ ଯଦୁ ନେଇଲୁ । ସରକାରୀ ସହାୟତାରେ ଶୂନ୍ୟ ଛାତ କରାଯାଇଛି । ରାତିରେ ଆଲୋକୀକରଣ କରାଗଲା । ଘାଟ ନିର୍ମାଣ ସେବା ସଂଘର କର୍ମକଳ୍ପାମାନେ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ୟକରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ନାନା ପ୍ରକାରର ସେବାକାର୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମହାପାତ୍ର କୁହାନ୍ତି ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ଶିବଙ୍କ ଫଟୋଟିପ୍ରିଣ୍ଟିଂ, ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲଗଛ ଓ କେତେକ ନାତିବାଶା ଲେଖାଯାଇଛି; ଯାହା ଏଠାର ପରିବେଶରେ ଶବ୍ଦ ବାହୁକ କିମ୍ବା ମୁତ୍ତକଙ୍କ ଆୟୁଷ୍ମକଳଙ୍କ ମନରେ ନିଆରା ଭାବ ସୁଷ୍ଠୁ କରିଥାଏ । ସେବାସଂଘର ସଦସ୍ୟ କବିର ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀନାନ୍ ଦେବାଳୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସରବରା ପରିଷାର ପରିଚାଳନ ମନରେ ପରିତ୍ରଣ ସୁଷ୍ଠୁ କରିଥାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଓ ଅପରାହ୍ନରେ ଏଠାକୁ ଆସି ଏଠାର ପରିବେଶକୁ ସଫାସୁରୁରା ରଖିବ ପାଇଁ ଉଦୟମ କରିଥାଏ । ଏହି ପରିବେଶକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖୁ ଖୁବାନ୍ତି ହୋଇପାରୁ । ତେବେ ରଣପୁର ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦର କାର୍ୟ ନିଷାହା ଅଧୁକାରୀ ତାପସ ବିଶୀ କୁହାନ୍ତି, ଏହି ମନ୍ଦିରର ବିଭିନ୍ନ ସୌନ୍ଦର୍ୟକରଣ ପାଇଁ ମତେଲ ଶ୍ରୀନାନ୍ରେ ପରିଣତ କରିବା ଯୋଜନା ରହିଛି । ରଣଜିତ ସାମନ୍ତରା କୁହାନ୍ତି, ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ଏଥୁରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇପାରୁ ବିଭିନ୍ନାମ୍ବେ ବିଭିନ୍ନାମ୍ବି ।

ମଣାଣି ଲାଗୁନି ଖାଁ ଖାଁ, ହସୁଛି ସୁଦର ଉଦ୍‌ଘାନି—: ଖୋଜିଲାର ବେଶୁନିଆ ଲକ୍ଷ ଅର୍ତ୍ତରେ ତିକର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାଯତର ଉରର ଦିଗନ୍ତ ଥିବା ପର୍ଶ୍ଵରାମପୁର ମୌଜାରେ ରହିଛି ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ଶୁନ୍ୟଭାବେ ମଣାଣିଶିଶୁର, ବୁଲା । ସେହିପରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ବୁଲା ଥିବାରି କରାଯାଇଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏବଂ ଏହାର ପରିମାଣରେ ବିଭିନ୍ନ ଏବଂ ଅପ୍ରକଟିତ ବିଭାଗରେ

ମାର୍ଥା (ଓରପ କାନ୍ଦୁ)କୁହାନ୍ତି, ଘରେ ଖଢ଼ିପଥର କାମ କରେ ।
ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢେ । ହେଲେ ପିଲାଟି ଦିମରୁ ଉଛୁଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ
ଦାସଙ୍କ ସେବା ଆଦର୍ଶରେ ନିଜକୁ ଗଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ ।

ଦ୍ୟାକ୍ଷ ହେବା ପାଯଗାର ମଜୁଁ ତାଙ୍କୁ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଜନସତେନତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏମିତିରେ ଗାଁ

ଶାଶ୍ଵିରେ ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ବିଜ୍ଞାନ ଆଧୁନିକ ବୃକ୍ଷଳତା ଲଗାଇର ଯଦ୍ବୁ ନେବାରୁ ଏବେ ଏଠାରେ ଆୟ, ପଣସ, ଅଳ୍ଳା, ଶାହାଡ଼ା ଏବଂ କେତେ ଫୁଲ ଗଛର ଉପାୟାନ ହୋଇଛି । ଏପରି କି ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ୫ ଶହୁରୁ ଆଧୁନିକ ବୃକ୍ଷଳତା ଲାଗିଛି । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତିବ୍ୱାକୁ ପୁରୁଷାର ବି ମିଳିଛି । ଲେ ମଶାଣି ପରିବେଶ ସବୁଜ ମୁଦ୍ରର ହୋଇଗଲା । ଆମ ଗାଁର ୪ଟା ର ପ୍ରାୟ ଦେଇ ହଜାର ଲୋକ ଏହି ମଶାଣି ଉପରେ ନିର୍ଭରସାଳ । ଏବେ ମଶାଣି ପରିବେଶ ଖାଣ୍ଡା ଲାଗୁନି । ଚରିଆଡ଼େ ଗଛଳତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ନଜର ଦେବାକୁ ଏଠାରେ ବିଜ୍ଞାନକ୍ଷ ରୋପଣ ଆୟାଇଛି । ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ କେତେକ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଥାବାଣ ଲେଖିଯାଇଛି; ଯାହାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସେତନ କରାଇଥାଏ ।

ଶାଣି ଦେଉଛି ସ୍ଵଜ୍ଞତାର ବାର୍ତ୍ତା: ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜୀଲାର ବେଗୁନିଆକୁ
ଗର୍ତ୍ତ ସିଂକୋ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ରହିଛି ପ୍ରାୟ ୭୮ ମଶାଣି । କିନ୍ତୁ
ସୁର୍ବ ଦିଶରେ ରହିଥିବା କନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର ମଶାଣିଟି ଗାଁର ଅନ୍ୟ
ଠାଣୀଠାରୁ ଟିକେ ନିଆରା । ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍କର କଡ଼ରେ ଏହି ମଶାଣି
ଥାବାରୁ ଅଧିକାଙ୍ଗ ପଥଗାରାମନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ।
ତାର ସରପଞ୍ଚ ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ କୁହନ୍ତ, ଏହି ମଶାଣି ଉପରେ
ତାର ପ୍ରାୟ ୧୦ଲକ୍ଷ ସାହି ନିର୍ମିତଶାଳ । ପ୍ରାୟ ଦେଇ ଏକର ପରିମିତ
ଲ ବିଶିଷ୍ଟ ମଶାଣିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ପଥର ପାଚେରି । ଏହି
ଚରି କାନ୍ଦରେ ଦାନବୀର ହରିଶୁଦ୍ଧ ପୁରାଣ କଥାତ୍ରି ୩ ମହତ ବାଣୀ
ଭାଗାଯାଇଛି । ମଶାଣିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ପକାଇବା
କୁଣ୍ଡ ରହିଛି । ୭୮ ଶୂନ୍ୟଛାତ ଘର ରହିଛି । ୮୮ ଶବଦାହୁ ଛୁଲା
ଛି । ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପାଣିଗାଙ୍କ ବି ରହିଛି । ୧୦୨୦ ରେ ଏହି ମଶାଣିର
ଦୈର୍ଘ୍ୟକରଣ ହୋଇପାରିଛି । ଅଥ୍ବାଲୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିବିରୁ
ବେ ମଶାଣି ଏକ ପବିତ୍ର ପ୍ଲାନ । ଧନୀ, ଗରିବ, ଗୁଣିଜୀବୀ, ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର,
ଆପଣାର ସତିଏ ପାଞ୍ଚି ପ୍ଲାନ । ମୁଣ୍ଡୁ ଯେତେ ନିଷ୍ଠର ହେଲେ ବି ଦୁଃଖ
ଯରେ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ ଓ କର୍ମରଫଳ ଭୋଗିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ
ଲୁହି ମଶାଣିର ରୂପ, ବଦଳୁହି ତା'ର ପରିବେଶ । ଏମିତି ମଶାଣିରେ
ତା ଓ ଆଧାମିକ ପରିବେଶ ନିଆଶ ମନରେ ଘୋର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସରସତା
ଦେବାର ନିଆରା ପମ୍ପାସ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ।

-ବେବିହାରୀ ବେହେରା, ଲୋକମାଥ ପିଶ

ଆଜିର ହ୍ୟାଟ୍ ଫ୍ଯାଶନ

ସୋଲାର ଫ୍ୟାନେଲ ଫ୍ୟାନ
ହ୍ୟାଟ୍: ଆଜିକାଲି
ସୋଲାର ଫ୍ୟାନେଲକୁ
ଉପଯୋଗ କରି
ଅନେକ କାମ ସହଜ

ହୋଇପାରୁଥୁବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏଇ ଯେମିତି ସୋଲାର ଫ୍ୟାନେଲ ମୂଳ ଫ୍ୟାନ ହ୍ୟାଟ୍। ଏହି ହ୍ୟାଟ୍କୁ ମୁଣ୍ଡରେ ପିଣ୍ଡ ଖରାକୁ ଗଲେ ଏଥରେ ଲାଗିଥିବା ସୋଲାର ଫ୍ୟାନେଲ ଗାର୍ଜ ହୋଇ ହ୍ୟାଟରେ ଲାଗିଥିବା ଫ୍ୟାନକୁ ଘୂରାଇଥାଏ; ଯଦ୍ବାରା ମୁଣ୍ଡକୁ ଥଣ୍ଡା ପବନ ବାଜି ଗରମରା ଟିକେ ଆସନ୍ତି ମିଳେ।

ଦି ଫ୍ୟାମିଙ୍ଗୋ ହ୍ୟାଟ୍: ଫ୍ୟାମିଙ୍ଗୋ ଏକ ମୁଦର ପକ୍ଷ। ଅବିଳମ୍ବ ଏହି ପକ୍ଷ ଡିଜାଇନର ହ୍ୟାଟ୍ ବି ଅଛି। ଯାହାକୁ ପିଣ୍ଡ ମୁବ୍ବପିତି ଖାସକରି ଯୁବତୀମାନେ ପାଇପାରିବେ ଡିପରେଷନ୍ ଲୁକ୍।

ଫେସ୍ ମାଝ ହ୍ୟାଟ୍: କରୋନା ମହାମାରୀ ତଥା ପ୍ରଦୂଷଣରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଏବେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ମୁହଁରେ ମାଝ ପିଣ୍ଡକୁ ଆଉ ତାକୁ ହିଁ ନଜରରେ ରଖି ଏବେ ମାର୍କେଟକୁ ମାଝ ଲାଗିଥିବା ହ୍ୟାଟ୍ ଆସିଗଲାଣି; ଯଦ୍ବାରା ଡୁଲ ପ୍ରକାରର ସୁବିଧା ହୋଇପାରିବ। ପ୍ରଥମରେ ଖରାକୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ହ୍ୟାଟ୍ କାମରେ ଆସି, ଡିଜୀୟରେ ଏଥରେ ଲାଗିଥିବା ମାଝ ଯୋଗୁ ନାକ ଓ ପାଟି ଘୋଇଲା ହୋଇ ସଂକ୍ରମଣରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେବ।

ଦି କ୍ୟାଷି ଡିସ୍ଟ୍ରିବ୍ ହ୍ୟାଟ୍: ଏହି ହ୍ୟାଟ୍କୁ ଯିଏ ଦେଖିବ, ତାଙ୍କ ପାର୍ଟିଲୁ ଲାକ ବେହିବା ସାଇଦିକ। କାରଣ ଏଥରେ ଲାଗିଛି ଅନେକ ସୁଆଦିଆ ଚକୋଲେଟ୍। ଖରାକୁ ମୁକ୍ତ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଶୁଧା ମେଝାଇବାକୁ ଏହି ହ୍ୟାଟ୍ ବେଶ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ।

ଲିଓପାର୍ଡ ଫୋନିଟେଲ ହ୍ୟାଟ୍: ଲିଓପାର୍ଡ ବା ଚିତାବାଘ ଦେହର ପ୍ରିଷ୍ଟ ଥିବା ଏହି ହ୍ୟାଟର ଏକ ବିଶେଷତା ହେଉଛି, ଏଥରେ ଲାଗିଥିବା ଆର୍ଟପିସିଆଲ୍

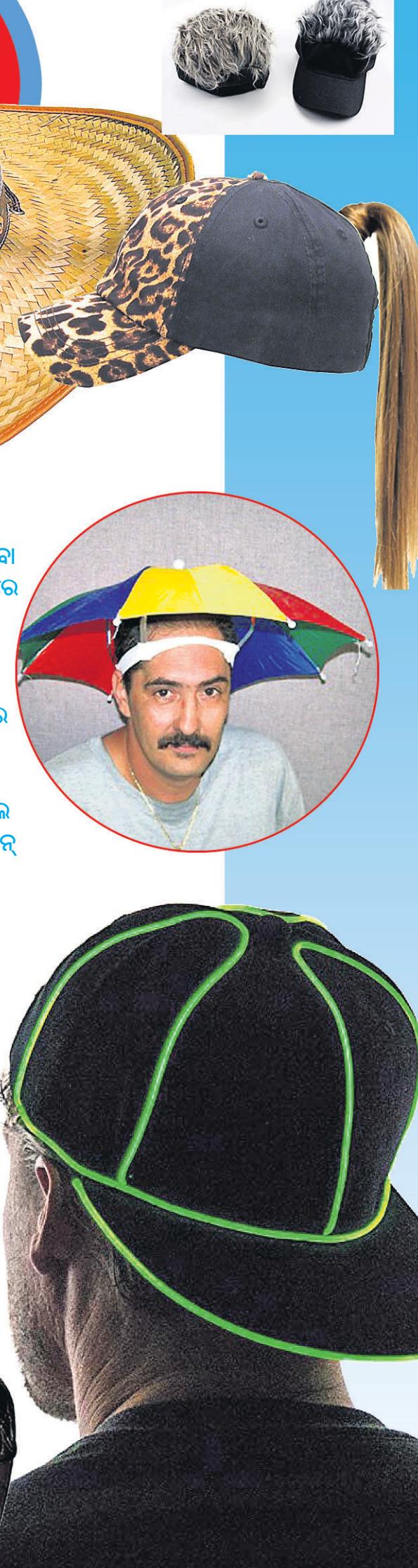
ପୋନିଟେଲ। ଯେଉଁ ଯୁବତୀଙ୍କର ବୁଟି ଅଛି ପୋନିଟେଲ, ସେମାନେ ଏହି ହ୍ୟାଟକୁ ପିଣ୍ଡ ଖରାକୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା ସହ ଲମ୍ବ ବୁଟିର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ମଧ୍ୟ ନେଇପାରିବେ। ଆଉ ଯେଉଁ ଯୁବତୀଙ୍କର ନିଜର ଲମ୍ବ ବୁଟି ଅଛି, ସେମାନେ ଚାହିଁଲେ ଏଥରୁ ଆର୍ଟପିସିଆଲ୍ ଫୋନିଟେଲକୁ କାଢି ତା' ଜାଗାରେ ନିଜ ବୁଟିକୁ ପୋନିଟେଲ କରି ଲ୍ୟାଙ୍କିଶ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

ଅମ୍ବ୍ଲା ହ୍ୟାଟ୍: ଛା ଡିଜାଇନର ଏହି ହ୍ୟାଟ୍ ଦେଖିବାକୁ ସିନା କୋଟୁକୁଆ ଲାଗେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନେକ ପାଇଦା ରହିଛି। ନା ଏହାକୁ ହାତରେ ଧରିବାର ଚେନସନ ଅଛି ନା କେଉଁଠି ଭୁଲରେ ଛାତିଦେବାର ଭୟ ଅଛି। କାରଣ ଏଥରେ ଲାଗିଥିବା ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବେଳୁ ବା ପିଣ୍ଡକୁ ମୁହଁରେ ଗଲାଇଦେଲେ ଏହା ଆରାମରେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପିଙ୍କ ହୋଇ ରହିଯାଏ। ଉଭୟ ଖରା ଓ ବର୍ଷାଦିନ ପାଇଁ ଏହି ହ୍ୟାଟ୍ ବେଶ ଉପକାରୀ ହୋଇଥାଏ।

ଗ୍ଲୋ ଇନ୍ ଦ ଡାର୍କ ହ୍ୟାଟ୍: ଦିନବେଳୋ ଡହତରେ ଖରାକୁ ମୁକ୍ତ ଦେବା ସହ ଏହି ହ୍ୟାଟ୍ ରାତରେ ଆମକୁ ଅନ୍ତରେ ବାଟ ଦେଖାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଟୁ ପାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। କାରଣ ଏହି ହ୍ୟାଟରେ ଲାଗିଥାଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ଅଲଟ୍ରା ବ୍ରାଇର ଏଲାଇଟ୍ ଲାଇଟ୍, ଯାହା ଅନ୍ତର ସଂସ୍କରଣରେ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଲାଇଟ୍ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ। ଏହି ହ୍ୟାଟ୍କୁ ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଚାହିଁଲେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ।

ମ୍ୟାନ ଆର୍ଟପିସିଆଲ୍ ହେଯାର ହ୍ୟାଟ୍: ଯେଉଁ ପୁରୁଷଙ୍କ ମୁହଁରେ ବୁଟି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦରଶର ସମସ୍ତା ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ହ୍ୟାଟ୍ ଆସିଗଲାଣି। ଆର୍ଟପିସିଆଲ୍ ବୁଟି ଡିଜାଇନର ଏହି ହ୍ୟାଟକୁ ମୁହଁରେ ଲାଗାଇବା ବ୍ୟବହାର କରିବା ମାତ୍ର କିମ୍ବା ସମୟ ପାଇଁ ବୁଟି ହୋଇଯିବ। ଏହାକୁ କେବଳ ଖରାଦିନେ ମୁହଁରେ ବିକି ଦିନମାନଙ୍କରେ ବି ପିଣ୍ଡକୁବେବ।

**ଖରାଦିନେ ପୂର୍ବ୍ୟକର
ଉଭାପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା
ପାଇଁ ଅନେକେ ମୁଣ୍ଡରେ
ହ୍ୟାଟ୍ ବ୍ୟବହାର
କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଏଠାରେ ଯେଉଁ
ହ୍ୟାରୁଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ
କୁହାଯାଉଛି, ତାହାକୁ
ଖରାଦିନେ ବ୍ୟବହାର
କରିଛେବ ସତ ହେଲେ
ଏହାର ଅଜବ ଡିଜାଇନ
ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍ ଦେବା
ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର
ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ ବି
କରିପାରିବ...**

କଥା ପେଣ୍ଟ

କଥା ଦେଖି

ଆଖୁଚଳେ ସ୍ଵପ୍ନ କରି ରଖୁଥିବି ସାବୁଦିନ
 ପଳକ ପଡ଼ିଲେ ତୁମେ ହେଉଥିବ
 ଦୟିମନ୍ତ୍ର
 ଅଳକୁ ଧରିବା ଆଗରୁ
 ଝାଡ଼ିପୁଣ୍ଡି ଖେଳସାରଥିବି ଆମ ପ୍ରେମକୁ
 ଯେତେସବୁ କଳଙ୍କ ଲାଗିଥିବା ସ୍ଵତିକୁ
 ଆଉ ଧୋଇବିନ୍ତି
 ଧୋଇଦେଲେ ସେ ଲିଭିଯିବ
 ସେ ଲିଭିଗଲେ ମୁଁ ମନ୍ତ୍ରିଯିବ.....

କଥା ଦେଖି

ଆମ ପ୍ରେମ ମୋ' ହୃଦୟରେ
 ନିଜତି ଗୋଲାପ ହୋଇ ଫୁଲୁଥିବ
 ଯେତେଦିନ ଜିଜ୍ଞାସି
 ମୋ' ଭିତରେ 'ମୁଁ ବୁଝେଁ
 ହୃମେ ହଁ ଜୀବିତ ଥବ
 ଯାରା ଜୀବନ ଭୂମକ୍ଷ କିଛି ଦେଇନାହିଁ
 ହୃମେ ବି କିଛି ଦେବାର ନାହିଁ
 ହିବାବନିକାଶର ଗଣିତ ଖେଳରେ ମୁହଁ
 ଯଦି ଏ ଦେହ ଥିବ, ତେବେ ହୃମର
 ହେଇଥିବ
 ମଶାଣି ଭୁଲୁଙ୍କରେ ଶୋଇଗଲା ପରେ
 ଏ ପ୍ରେମକୁ ତା' ଭିତରେ ଅମର
 କରିଯିବ.....

କ୍ଷାମି

ଆମେ ଆମ ଭିତରେ ଅଳଗା ହେଲିଯିବ
 ତୁମେ କେର ଦୂରକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିବ
 ତୟାପି ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ କିଏ ଜଣେ
 ଚାହୁଁଥିବ ତା' ଘରର କବାଟ ଖୋଲି
 ତୁମେ ଆସ ଥବା ନ ଆସ
 ଅବସୋଧ, ଅଭିମାନ କିଛି ନାହିଁ
 ପ୍ରେମ ଯେ ମୋ' ନିଶ୍ଚାସେ ଉତ୍ତୁଥିବ
 ପ୍ରତିକ୍ଷଣେ
 ତୁମ ଲାଗି....
 ପ୍ରେମ କ'ଣ କି.....!
 ଅନୁଭବଟିଏ ତୋର ଆଉ ମୋର...

- ସବ୍ୟସାହୀ ବିଷ୍ଣୋପ୍ତୀ

କଣ୍ଠାମାଳ, ନବରଙ୍ଗପୁର
ପୋ: ୯୩୪୮୩୩୮୭୭୭

ପିଲାଦିନ : ଚାରିଟି ସେତୁ

- ସ୍ଵଜାତୀ ମହାପାତ୍ର

ବୋଲି

ବୋଇ ମରିବା ସାଥ ବର୍ଷ ଛେଳଗଲାଣି । ହେଲେ
ଆଜି ବି ତା' ଦେହରେ ହୋଇଥିବା ସିଗାରେଚ
ଚେକ୍କର ପୋଡ଼ାଇଗନ୍ତିକ ମୋ' ଅଟାକୁ
କାଳିମାରେ ତାଙ୍କି ରଖୁଛି । ସେ ମରିନ ଯେ
ଡରିଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତା' ପରବୁ ଆଉ କାହାକୁ ବି
ମୁଁ ‘ବାପା’ ବୋଲି ଡାକିପାରନ୍ତି ।

ପିରିସ୍ତ

ଯେଉଁଦିନ ମୋତେ ସ୍କୁଲର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଷ୍କାରରେ
ଘରକୁ ପଠେଇ ଦିଆଗଲା, ଆଉ ମୋ’
ପଛରେ ଦିନେଶ, କିଶୋର, ସୁରେଶ, ଆଦିତ୍ୟ
ଆସିଥିଲେ ମୋ’ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଦାଗ ଲୁହାଇବା
ପାଇଁ, ସେ ଦିନରୁ ପ୍ରତି ରାଖାଯୁଣ୍ଟିମାରେ ମୋ’
ଭାଇ ନ ଥିବା କଥା ମୋତେ ଆଉ କଷ୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ନାମୀ

ଛୁଟିଦିନେ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ଖାରାବେଳେ ନାନା ପ୍ରତିଦିନ
ବୋଉକୁ କାନ୍ଦୁ ବଗିଚାରେ ଦୋଳି ଖେଳିବୁ କହି
ମୋତେ ସାଥେରେ ମେଇଯାଏ । ହେଲେ ମୋତେ
ଛାଡ଼ି ସେ କୁଆଡ଼େ ଗାଏବ ହୋଇଯାଏ କେଜାଣି,
କାଙ୍ଗ ବଗିଚାରେ ମଁ ଏକା ହିଁ ସନ୍ଧ୍ୟାଯାଏ

-ଶିବାନୀ ଏନ୍‌କ୍ଲେଡ୍, ବଦିଖାଳ
କେନାଳରୋଡ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୪୩୭୩୦୯୪୪

ଅବ୍ୟକ୍ତି

४

ଦେଲୁଛେଲି ତତେ ନିଃସଙ୍ଗତାର
ତମାମ ରାଷ୍ଟ୍ର
ସହ୍ୟାତ୍ମୀ ହେବାର ଶୋଷ ଆଶା,
ଆଉ ଚିକେ ମିତ ଫଳୀ କର
ଦରଆୟଜୀ କୁହୁଡ଼ିଆ ସକାଳକୁ
ତୋ'ର
ହୋଇପାରେ ସାରାଟା ଜୀବନ ଏହି
ସଂଜ୍ଞା ନେଉ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତି ଏକ ଅଳିଖୁତ ବାର୍ଷା ।

-ସ୍କୁଲ୍ ରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ
ଜଟଣୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

କାନ୍ତିକୁଣାମ୍ବ

ପ୍ରେମର ରାୟ୍ଯ୍ୟ କଷିତ୍ତ। ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଳକରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ
ବେଳେବେଳେ ବାଧିବ୍ୟାର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଆଏ । ଏକ ସତ
ଘଟଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ ପ୍ରେମ କାହାଣୀକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ
ଯାଉଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ଲଭ ଯୁ ଜାନୁ’ । ଏଥୁରେ କେବଳ
ଲଭ ନୁହେଁ, ପ୍ରତିଶୋଧ ଏବଂ ଭାବପ୍ରବଶତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।
ତମ୍ଭୟ ପ୍ରତକ୍ଷନ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଏହି
ପ୍ରଥମ ସିନେମାଟିର ପ୍ରୟୋଜନା କରିଛନ୍ତି ନବାଗାତ ଜିତେନ୍ଦ୍ର
ଓଖା । ଲିପୁଙ୍କ ସହ-ପ୍ରୟୋଜନାରେ ତ୍ରିରିତିର ସଂକାପ
ରଚନା କରିଛନ୍ତି ବୈଜ୍ୟନିକ ମିଶ୍ର । ତା’ର ସହ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସାମାଜିକ ବିଷ୍ୟଜ୍ୟୋତି ପାତ୍ର ଓରପ ଦାପୁ ।
ଚଳିତ୍ରରେ ସଂଯୋଜିତ ମାଠରୁତ୍କୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି ଆଗଧାତିର
ସଙ୍ଗାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଭିଜିତ ମନୁମଦାର । ଖାସ କଥା ହେଲା,
ନବାଗତ କିଶୋର କୁମାର ଏହି ପିଲାରୁ ଡାଙ୍କର ଓଳିଉଡ କ୍ୟାରିଯର
ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହ ନାୟିକା ଭାବରେ କ୍ରିମ
ଶୈୟାର କରୁଛନ୍ତି ପୁନମ ମିଶ୍ର । କିଶୋର-ପୁନମଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଲେକ୍ଷଣ, ପ୍ରିୟଙ୍କ ମହାପାତ୍ର, ମନାକ୍ଷା ମିଶ୍ର, ଜୟପୁକାଶ ଦାସ, ଜିତୁ,
ଭକ୍ତି, ସାମା, ଝାମ, ମୋନାଲିଶା, ମହିମା ଏହି ପିଲାରେ ଅଭିନୟ

ବଳିଉଛିଆକ୍ରେସ୍ ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଣ୍ ତାଙ୍କର ଦ୍ରୋଷିଂ ସେବ୍ର ପାଇଁ ସବୁବେଳେ
ଚର୍ଚାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏଇ ନିକଟରେ ସେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଡିଜାଇନର ମନାଷ
ମଳହୋତ୍ରାଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଡିଜାଇନ୍ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଲେହେଜା ପିଷି ଫାଟେ ଶୁରୁ
ଅଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରେ । ହେଲେ ଯେହି ଫାନ୍ଦୋରାନ୍ତିକ ଘୋମିଆଇ ମନ୍ତ୍ରିଆରେ ଯେମାତି ହେଉଥାଏ

ଦୀପିକା ଯାହା ଚାହୁଁଥୁଲେ..

ଦୀପିକା ଯାହା ଗାଁଥୁଲେ ତାହା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଯଦି ତାହା ସତରେ
ପରିଣଟ ହୁଁ ତେବେ କେବଳ ଦୀପିକା ନୁହୁନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧୁ ମନ୍ତ୍ରନାଳୀ
ନେନସନ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଛି । ଅସଲ କଥା ହେଲା ମଧୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ବିଶ୍ଵ ବଜେର ହିମା ସିନେମା ‘ରାମାୟଣ ଥୁଡ଼ି’ । ଏଥିରେ
ସାତା ଭୂମିକାରେ ଦୀପିକା ପାଦୁକୋନ୍ ଅଭିନୟ କରିବେ । ହେଲେ ରାମ କିମ୍ବା
ହେବ ? ସେ ନେଇ ଗତ କିମ୍ବା ମାସ ହେବ କଞ୍ଚା ଜଞ୍ଚା ଲାଗି ରହିଥିଲା
ପ୍ରଥମେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଲା ଯେ, ପ୍ରଭାସଙ୍କ ଏଥ୍ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ଵନ କରାଯିବ । ହେଲେ
ଠିକ୍ ବେଳକୁ ଓମ ରାତ୍ରିତେ ‘ଆଦିପୁରୁଷ’ ପାଇଁ ପ୍ରଭାସଙ୍କ ମୁକ୍ତିବନ୍ଦ କରିଥିଲେ
ତା’ପରେ ହୃଦ୍ଦିକ ରୋଶନଙ୍କ ନାମ ବିଚାରକୁ ନିଆଗଲା । ହେଲେ ଶେଷରେ
ତାଙ୍କୁ ରାବଣ ଭୂମିକା ପାଇଁ ସାଜନ କରାଯାଉଛି । ଏବେ ମହେଶ ବାରୁଦ
ଏଥ୍ପାଇଁ ଅଧର ଦିଆଯାଉଛି । ଏ ନେଇ ଶେଷ ନିଶ୍ଚରି ନେବାକୁ ମହେଶ
ହୁଲ ସପ୍ତାହ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ କୁଆତେ ଏ ନେଇ ମହେଶକ
ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଦୀପିକା ପ୍ରଫୋକାଲ ଦେଇଥିଲେ । ଶେଷରେ ତାଙ୍କ
ହିଁ ହୋଇଛି । ହେଲେ ସବୁ କିଛି ଏବେ ମହେଶଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ

୧୮

କ୍ଷେତ୍ରମୁଖୀ ପାତା

**ବଲିଉଡ଼ିଆକ୍ଷେସ୍ ସାରା ଅଳ୍ପୀ ଖାଁ ତାଙ୍କର ଦ୍ରେସିଂ ସେବନ୍ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ
ଚର୍ଚାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏଇ ନିକଗରେ ସେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଡିଜାଇନର ମନାଷ
ମଲହୋତ୍ରାଙ୍କ ସ୍ଵାଭା ଡିଜାଇନର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଲେହେଙ୍ଗା ପିଣ୍ଡ ଫଟୋ ଶୁଣ୍ଟ
କରାଇଥିଲେ । ହେଲେ ସେହି ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ସେଯାର ହେବା
ପରେ ମିଛିଆ ମୁଜ୍ଜର୍ବାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୁବୁ ଗ୍ରୋଲ୍ କଲେ । କାରଣ ସେହି ଲେହେଙ୍ଗାର କ୍ଲାଉକ ଥିଲା
ପୁରା ବ୍ୟାକଲେସ ; ଦେହରେଲାଖୁ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ କୌଣସି ସପୋର୍ଟବିନ ନଥିଲା । ଫଟୋରୁ
ଲାଗୁଥିଲା କ୍ଲାଉକଟିକୁ ପିଣ୍ଡିବା ମାତ୍ରେ ତାହା ଦେହରୁ ଖୁବିପଡ଼ିବ କି ! ସେଥିପାଇଁ ସାରାଙ୍କ ସହ ମନାଷଙ୍କୁ ବି ଗ୍ରୋଲ୍ ହେବାକୁ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଶେଷରେ ବାଧ ହୋଇ ମନାଷ ମୁହଁ ଖୋଲିଲେ ଆଉ କହିଲେ, ଲେହେଙ୍ଗାର କ୍ଲାଉକଟି ପୁରା ବ୍ୟାକଲେସ
ନ ଥିଲା । ସେଥିରେ ନେଟ୍ ଲାଗିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ସିନ୍ କହିରାର ହୋଇଥିବାର ଫଟୋରେ ନେଟ୍ଟି ଜ୍ଞାପନ୍ ନ ଥିଲା ।**

ପଡ଼ୁଏପଡ଼ିରେ ମନ

ତା'ପରେ ହୃଦିକ ରୋଶନଙ୍କ ନାମ ଦିଚାରକୁ ନିଆଗଲା । ହେଲେ ଶୈଷରେ ତାଙ୍କୁ ରାବଣ ଭୂମିକା ପାଇଁ ସାଇନ କରାଯାଇଛି । ଏବେ ମହେଶ ବାବୁଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ଦିଆଯାଇଛି । ଏ ନେଇ ଶୈଷ ନିଷ୍ଠାରୀ ନେବାକୁ ମହେଶ ଦୁଇ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ କୁଆଡ଼େ ଏ ନେଇ ମହେଶଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଦୀପିକା ପ୍ରପୋକାଳ ଦେଇଥିଲେ । ଶୈଷରେ ତାହା ହିଁ ହୋଇଛି । ହେଲେ ସବୁ କିଛି ଏବେ ମହେଶଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ ।

ସ୍ନେହାଷ୍ଟୀ

କାର୍ଡିକିଳ୍ ପୁଣ୍ୟାରେ କ୍ୟାଟିନା

କ୍ୟାଟ୍ରିନାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏବେ ଜଣଙ୍ଗର ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସେ କିମ୍ବା ଜାଣନ୍ତି ? କାର୍ତ୍ତିକ ଆୟ୍ୟନ । ଦୁହେଁ ଏବେ ଶାହରୁଖଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ଦୂଆ ସିନେମାରେ ଏକାଠି ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଏମେଲେ କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରଥମେ ଦେଇଲିଗିରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ହେଲେ ଶେଷରେ କ୍ୟାଟ୍ରିନାଙ୍କ ସହ ଆକ୍ତିଂ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଫିଲ୍ମର ଶୁଣି ପାଇଁ ସେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଆଉ ଏକ

ଶ୍ରୀଦ ରତ୍ନ ସର୍ବାର

ଆମ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ନାମୀ ସ୍ଥାନରେ ସଂଗ୍ରାମୀ ହେଉଛନ୍ତି ଶହୀଦ ରଘୁ ସର୍ଦାର। ତାଙ୍କ ଜୀବନର ବୀରତ ଗାଥାକୁ ସିନେମାରେ ସଜାଇଛନ୍ତି ନିବାଗତ ପ୍ରୟୋଜନ ତା। ବିଶ୍ୱାମିଥ ପଞ୍ଚାୟକ ତତ୍ତ୍ଵଚିର ଶାଇଳେ ରହିଛି ‘ଶହୀଦ ରଘୁ ସର୍ଦାର’। ଏପରି ଏକ ଝିତ୍ତାସିକ କାହାଣୀକୁ ସଂକାପର ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି ଆଗଧାତିର ସଂକାପକାର ତା। ରଜନୀ ରଖନ୍ତିର ପିଲ୍ଲାର ତାଙ୍କର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ଦେବାଶିଷ ପାତ୍ର। ‘ଏହି ଭୂମିକା ମୋ ଆକୃତି କ୍ୟାମିଯିରରେ ପାଇଁ ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ପରି ଥିଲା। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାଯିତ୍ବ ମୁଁ ଡ୍ରାଇଙ୍କି,

ପୁରୁଷଙ୍କ ମାୟାରେ ଅଜୟ

କୁଳ ଦେବଗନଙ୍କୁ ଏବେ ପୁଟବଲ ନିଶା ଘରିଛି । ଶଯନେ, ସପନେ ସେ ପୁଟବଲ ହଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଅସଲ କଥା ହେଲା ଏବେ ସେ ପୁଟବଲ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲାଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏପରି ଏକ ଗୁରୁଦୀର୍ଘ ତୁଳାତ୍ମକ ତେଣୁ ପୁଟବଲକୁ ମୋର ଚିତ୍ର କରିବା ସାଭାବିକ କଥା । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଘଟଣାର ସଂଯୋଗ ରହିଛି ଅଜୟଙ୍କ ରିଲ୍ ଲାଇଫ୍ ସହ । ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁବ ଶାୟ୍ର ଏହି ଅଭିନେତା ବଡ଼ ପରଦାରେ ଜଣେ ପୁଟବଲ କୋର ଭାବରେ ଦେଖାଦେବେ । ବୋନି କପୁରଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ଏହି ପିଲ୍ଲାର ଗାଇଙ୍ଗଲ୍ ରହିଛି ‘ମଇବାନ୍’ । ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ଅଜୟଙ୍କ ନାନ୍ଦିକା ସାଜିଛନ୍ତି ପ୍ରୟାମଣି । ସିମେନାଟି ଚଳିତ ବର୍ଷ ଅକ୍ଷୋବର ୧୯, ଦଶସହାରେ ରିଲିଜ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି । ଏହି ସମୟରେ ଅଜୟ ଦେବଗନଙ୍କ ଅଭିନାଟ ଆଉ ଏକ ଚଳକ୍ତିତ୍ର ଥାଏ ଏସଏସ ରାଜମୌଳିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ‘ଆରାଦାରାର’ ଚଳକ୍ତିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରିଲିଜ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବୋନି କପୁର ଚିତ୍ରରେ

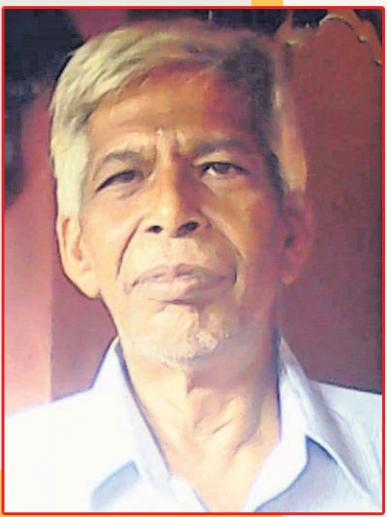
ଅଜୟଙ୍କ ଅଭିନୟ ଲୋକଙ୍କ ମନ

ଜିଣୁଛି ତାହା ଆଗକୁ
ଜଣାପଦିବ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଅବସରପ୍ରାୟ ଶିକ୍ଷକ
ତଥା ସାହିତ୍ୟକ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାରଣୀ
(ପରଭୂତ)ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଗଜାର ସମ୍ପର୍କରେ
ଯାହା କୁହାନ୍ତି...

ବରପା ଟଙ୍କାର ବସି କିଶୁଆଳି

ଟଙ୍କର ଗାଣ୍ଡା ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋ ଜନ୍ମା ଗାଣ୍ଡା
ଦିବ୍ୟାପାଠୀରୁ ୧୯୭୦ରେ ଏକାଦଶ ପାସ୍ତ
କରିବା ପରେ ବେଶ୍ କିଛିଦିନ ଘରେ ରହି ଲଙ୍ଗିଶିର
ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକ ଆଣି ପଢାପଢି କରୁଥିଲା । କାରଣ
ସେ ସମୟରେ ଲଙ୍ଗିଶିରେ ମୁଁ ଚିକେ ଫୁର୍ବଳ
ଥିଲା । ତା'ପରେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷକତା କରିବା
ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ଦୁଇ ବର୍ଷ ତ୍ରୈମିନ୍ ନେବା
ପରେ ୧୯୭୯ରେ ପ୍ରତାପନଗରୀ ପ୍ରାଥମିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ପୋଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।
କିଛିଦିନ ପରେ ମୋର ବଦଳି ହେଲା ଆଉ
ମୁଁ ଗାଣ୍ଡା ଚୌହାର କୁଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଭିନ୍ନ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକତା କରି ଶିକ୍ଷଣରେ ଜାପନ୍ତର
ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ୨୦୧୭ରେ ଚାକିରି
ଅବସର ନେଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ତା'ର ଭିତରେ ମୁଁ
ପ୍ରାଇଭେଟରେ ପଡ଼ି ବି.୧. ପାସ୍ତ କରି ସାରିଥିଲା ।

ତେବେ କାଳିରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋର ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ବେଶ
ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିବାରିଥିଲା । ମୁଖ୍ୟତଃ କବିତା ଲେଖିବା ସହ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ବହି ଖାସକିରି କରିବା, ଆଲୋଚନା ତଥା ଧର୍ମକଥା
ସମକ୍ଷାଯ ପୁସ୍ତକ ସଂଘର କରି ପରୁଥିଲି । ଆର କାଳିରି କରିବା
ପରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ମୋର ଆସୁଛି ବଢ଼ିଗଲା । ପ୍ରତିମାସ ଦରମା
ପାଇବା ମାତ୍ରେ କଟକ ଯାଇ ଗୁଡ଼ାଏ ବହି କିଣିଅଣି ପଡ଼ାପଡ଼ି
କରୁଥିଲି । ତା' ସହିତ ଘରକୁ ବି କିଛି ଚଙ୍ଗୀ ଦେଉଥିଲି । କାରଣ
ଘରର ଆର୍ଦ୍ରକାଷ୍ଟ୍ରା ସେତେ ଭଲ ନ ଥିଲା । ବାପା ଶଗର ତକ

ତିଆରି କରି ବସୁ କଷ୍ଟରେ ପରିବାର ଚଳାଉଥିଲେ । ତାର ଭାଇଭଡ଼ଣା (ତିନି ଭାଇ ଓ ଗୋଟେ ଭଡ଼ଣା) ମଧ୍ୟରେ ଯେହେତୁ ମୁଁ ବଡ଼ ଥିଲି, ତେଣୁ ବାପାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତିମାସ ଦରମା ଜଙ୍ଗାରୁ ଅଧା ଘରେ ଦେଇଥିଲି । ଏମିତି ଭାବେ ସମୟ ଗଠିତାଳିଲା, ଆଖି ତା'ସହିତ ତାଳଦେଇ ଲେଖାଲେଖୁର ଧାରା ବି ମୋହ ଆଗେଇଲା । ବିଶେଷକରି କବିତା, ଧର୍ମକଥା, ସନ୍ତୋଷ (୧୪ଟି ଧାତି ଭିତରେ ସାମିତ କବିତା) ଲେଖା ବହୁତ ଲେଖୁଲି । ଯିଲାଦିନେ ଅନେକ ପାଳା ଦେଖୁଥିଲା ଆଉ ଶୂନ୍ୟଥିଲି, ଧାରେ ଧୀର ପାଳା ସହିତ୍ୟ ପ୍ରତିକରିତ ଆକୃଷ୍ଣ ହେଲି । ତା'ସହିତ ଆମ ଘର ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରମ ଥିଲା, ସେଠାରେ ବାବାଜୀ ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ଦାସ ନାମରେ ଜଣେ ସାଧୁ ରହୁଥିଲେ । ସେ ଅନେକ ବହି (ବିଶେଷକରି କବିତା) ଲେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସଂପର୍କରେ ଆସି ମୋ ଭିତରେ ବି କବିତା ଲେଖୁବାର ଆଗ୍ରହୀ ସୁଷ୍ଠୁ ହୋଇଥିଲା । ୧୯ ଶ୍ରୀରାମ ମୁଁ ଛୋଟ ଛୋଟ କବିତା ଲେଖୁବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତି କବିତା ଲେଖୁଥିଲି । ପରେ ପ୍ରେମ, ସାମାଜିକ ଚିନ୍ତା, ସନ୍ତୋଷ କବିତା ଲେଖୁବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଚାକିରି କରିବା ପରେ ଶିଳ୍ପ କବିତା ଲେଖୁବାର ଧାରା ମୋର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଯା' ଭିତରେ ୫୦୦ରୁ ଉର୍ଜ୍ଜ ଶିଶୁ କବିତା ମୁଁ ଲେଖୁବାରିଛି ତଥାରୁ ଅଧିକାଂଶ କବିତା ବିତିନ ଖରବରକାଗଜ ଡତ

ପ୍ରତିପତ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାରିଛି । ଏପରି କି ‘ଶୁଣ ରାଜଜଗ ବଶୁଲା ବଶୁଳି’ ନାମରେ ଏକ କବିତା ସଂକଳନ ବି ମୋର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ତା’ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପରଶି, ବିଭିନ୍ନ ଦିବସ, ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାର କରି ପ୍ରାୟ ୪୦୦ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ସନ୍ମେତ ବି ମୁଁ ଲେଖାଇଛି । ସେହିପରି ଧର୍ମକଥା ସମୟକୀୟ ଅନେକ ଲେଖା ବି ଲେଖାଇଛି ଆଉ ତାହା ଖରକାରଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ମୋତେ ବହୁ ପାଠକୀୟ ପ୍ରଶାସନ ବି ମିଳିଥାରିଛି । ରାଜମହିସୀ ନାମରେ ଏକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ ବି ଲେଖାଇଛି । ତେବେ ‘ଯେ ଗାତ୍ର ଘାଇଲି’ ଓ ‘ଶୁଷ୍କ ସିନ୍ଧୁ’ ନାମରେ ମୁଲ୍ତି ସନ୍ମେତ ସଂକଳନ ଚାକିରି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲି । ଆଉ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ପାରେ ‘ବାନପ୍ରସ୍ତ୍ର ଦର୍ଶନ’ (କବିତା ସଂକଳନ), ‘ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆର୍ଦ୍ଧନାଦ’ (ସନ୍ମେତ ସଂକଳନ), ‘ମହାବାସ୍ତୁ’ (ଭକ୍ତି କବିତା ସଂକଳନ), ‘ଆଲୋକିତ ଉପବନ’ (ମୁନୀ କବିତା ସଂକଳନ) ନାମରେ ୪୮ ପୁସ୍ତକ ମୋର ଗୁସ୍ତି ପେପରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଲେଖାଲେଖା ବ୍ୟତୀତ କବିତା ଆବୃତ୍ତି କରିବାରେ ବି ମୋର ବେଶ ନା ରହିଛି । ସେଥୁପାଇଁ ମୋତେ ‘ପରଭୂତ’ ନାମରେ ଏକ ଉପନାମର ଆଖ୍ୟା ମିଳିଛି । ତା’ଛାର ଡାଲିଯୋଟା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, ଚୌଦ୍ଦାର ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ଏବଂ ଡିଶା ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ ଲେଖକ ସମ୍ମିଳନୀୟ ମୁଁ ଆଜାବନ ସବସବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ଲାଦୁଆ ହସକୁ ବାଜି ଚାହାଣୀ କେବେ ଆସିବ ପୋ ମନର ରାଣୀ

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ କରି କରି ମୁଁ ପୂରା ବୋର ହୋଇଗଲିଣି ।
ଏବେ କ’ଣ କରିବି ଜାଣିବାରୁନାହିଁ । ମୋତେ କିଛି
ଉପାୟ ବିଭାଗେ କି ସାଥି ? -ମୁଣାଟ, ବ୍ରଜପୂର
ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମ ଯଦି ପାର୍ଶ୍ଵିତ୍ତା ହୋଇଥାଏ ତେବେ
ବୋରିଂ ଲାଗେ । ସଠିକ ଚରିକାରେ ପ୍ରେମ କଲେ
ସବୁବେଳେ ଲାଗେ ‘ବୋନେ ପେ ସୁହାଗା’ ପରି ।
ବୋଧିବୁଝ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମରେ କେଉଁଠି କେଁ
ରହିଯାଉଛି ଯେଉଁଥାରୁ ଆପଣ ପ୍ରେମ କରି କରି
ବୋର ହୋଇଗଲେଣି । ଅସଲି ପ୍ରେମରେ ମାନ ଦିଅନ୍ତୁ,
ଦେଖିବେ ପ୍ରେମ କେମନ୍ତି ସବୁବେଳେ ରଥଗୋଲା ପରି
ମିଠା ମିଠା ଲାଗିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ତାହାର ଲାଜୁଆ ହସ ମୋଟେ ପାଗଳ କରିଛି। ହେଲେ ସେ କେବେ ମୋ ମନର ରାଣୀ ସାଙ୍ଗିବ ସେହି ସମୟକୁ ହିଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାଯିଛି। ସେ ସମୟ କେବେ

ଆସବ ? -ଚପନ, ରାଉରକେଳା।
ଉତ୍ତର: ‘ଲାଜୁଆ ହସକୁ ବାଙ୍ଗ ତାହାଣୀ, କେବେ
ଆସିବ ମୋ ମନର ରାଣୀ’ ହେଲେ ଆପଣ
ସପନ ରାଜଜରେ ପୂରି ପୂରି ପ୍ରେମରେ ପାଗଳ
ହୋଇଯାଇନାହାନ୍ତି ତ ? ଯଦି ସେହି ଝିଅର ଲାଜୁଆ
ହସରେ ଆପଣ ଘାଇଲା, ତେବେ ତାକୁ ନିଜ ମନର
କଥା କହିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରୁଛନ୍ତି କିଆଁ ? ଶୁଭାଖା ଶିଦ୍ଧମା।
ତେଣୁ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସମୟ ସୁବିଧା ଦେଖୁ ମନ
ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ
ସାମନାରେ ଓଶାକି ପକାନ୍ତୁ। ଯଦି ପାଣିପାଣ ଠିକ୍
ରହିଲା, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାତି ନନ୍ଦପ ବସି
ପରି ଆସନ ରହି ରହିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ମନେ ମୋ ମନର ଦେବତା
ବୋଲି ଭାବିନେଇଛି । ତାଙ୍କ ବିନା ମୁଁ ଆଉ କାହାକୁ

ବିବାହ କରିବି ନାହିଁ । ସେଲେ ତାଙ୍କୁ କେମିତି ପାଇବି
ତାହାର ଉପାୟ ବତାଇବେ କି ସାଥୀ ?

-ତ୍ରୁ, କେନ୍ଦ୍ରୀପତ୍ର

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ: ଆପଣ ଯାହାକୁ ନେଇ ଏତେ ସପଳ
ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବୋଧେ କେବେ ମନକଥା ଖୋଲି କହି
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରେମ ହେଉ କି ବିବାହ-ଏକତରଫା ହେଲେ
ତାହା ମୂଳ୍ୟବାନ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଯାହାକୁ ମନ ପ୍ରାଣ
ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ି ରୂପରେ ବରଣ
କରିବାକୁ ମାଗଣ୍ଟ ମେକାଥିମେ କରିବାରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ
ନିଜ ମନ କଥା ଖୋଲି କୁହୁକୁ । ତା'ପରେ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ପଥରେ ଆଗାହୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-କେତେକ ଯୁବତୀ-ଯୁବକ ଲିଖ ମ୍ୟାରେଜ
କରିଥାଆନ୍ତି । ହେଲେ କେତେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ
ଡିରୋଷ ଦେଇଥାଆନ୍ତି କାହିଁକି ?

-ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର:ପ୍ରେମ ସମୟରେ ହେଉ ଥିଲା ବିବାହ ପରେ
ମନରେ ମନ ନ ମିଳିଲେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଉପୁଞ୍ଜି ଥାଏ ।
ମନାତ୍ତର ହେଉ କି ମତାତ୍ତର- ବିବାହ ଜୀବନରେ ଏହା
ଗୋଟିଏ ମୂଳାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ଵ ଭଲି କାମ କରନ୍ତି । ହେଲେ
ସେପରି ପରିଷ୍ଠିତର ପୁକାବିଲା କରି ଆଗେଇବାକୁ
ପତେ । ତେଣୁ ଭଲ ପାଇବା ଏବଂ ପରେ ପ୍ରେମିକାଙ୍କ
ପଢ଼ା ବୁଝିର ଗ୍ରହଣ କରି ସୁଖଶାନ୍ତିର ଦେବାନ୍ତିକ
ଜୀବନ ଅଭିବହିତ କରିବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ମନଙ୍କ
ଖଣ୍ଡାଳ ଜୀବନର ରଥକୁ ଆଗକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।
ଯେଉଁମାନେ ପରିଷ୍ଠିତି ସାମନା କରି ପାଇସୁଞ୍ଚା ଦିଅନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ନକାରାତିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଜମ୍ବୁ
ନେଇଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରେମରେ ମସଗୁଲ ହୋଇ ବିବାହ
କରି ପରେ କେତେକ ଡିଭାର୍ସ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ।

ସାଥୀ

ସମ୍ବାଦ ଗାର୍ଡନ୍

ଶୀଘ୍ର ସରି ଆସିଲେ ବଚିତାରେ କମିଯାଏ ଫୁଲର ସମ୍ଭାବ। ଖରାଦିନେ କି ଗଛ ଲଗାଇବେ କେମିତି ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧ ମେବେ ଚିନ୍ତା ପଡ଼େ। ତେବେ ଖରାଦିନେ ବଚିତାକୁ ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। କାରଣ ଏମିତି ଅନେକ ଫୁଲ ଅଛି, ଯାହା କି ଖରାଦିନେ ହେବେ ଶୁଣୁଥାଏ। ତା' ସହିତ ଲଞ୍ଚୋର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ କି କ୍ରୋନନ ଗଛ ବି ଲଗାଇ ପାରିବେ। କାରଣ ଏହି ସବୁ ଗଛ ଖରାଦିନେ ହେବୁର ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ। ତେଣୁ କେବଳ ଜାଣି ରଖିବା ଦରକାର ଖରାଦିନେ କି କି ଗଛ ଲଗାଇବେ।

ପରମାନେଷ୍ଟ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ: ଏଥରେ ପ୍ରଥମେ ଆସେ ସବୁ ରହୁରେ ଫୁଲୁଥିବା ମନ୍ଦାର। ସବୁ ରହୁରେ ଫୁଲୁଥିବା ମନ୍ଦାର ଖରାଦିନେ ସବୁରୁ ଅଧିକ ପୁଣ୍ଡିଥାଏ। ଟିପ୍ପଣୀ

କଲଚର
ମ। ଧମର

ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ଚାରା ବଜାରକୁ ଆସୁଛି,
ଯାହା କି ଖୁବ ଛୋଟ ଗଛରେ ବହୁତ ପୁଣ୍ଡିପାରିବ।
ମନ୍ଦାରର ବି ବହୁତ ଭେରାଇଛି ଏବେ ଉପଲବ୍ଧ।
ମଲ୍ଲୀ ଖରାଦିନ ପାଇଁ ସବୁରୁ ଭଲ। ତା' ସହିତ
ଚଗର ଓ ଅଶୋକା ଲଗାଇପାରିବେ। ମଧ୍ୟମାଳତି
ବି ଏହି ସମୟରେ ଖୁବ ଫୁଲେ। ଗୋଲାପ,

ବୁଗେନଭାଲିଆ ଖରାଦିନ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ। ଛୋଟ ଗଛ ଭିତରେ ଆସେ
ସଦାବିହାରି, ଗେଣ୍ଟ୍ରି, ହରାଗରା,
ଜିମିଆ, ବେବି ସମଗେର, ଜାର୍ଦେଚା ଆଦି
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖରାଦିନିଆ ଫୁଲ ଗଛ ବି
ନର୍ତ୍ତରିରେ ମିଳୁଛି। ଏହା ସହିତ ଢାଏନଥୟ,
ଗଜେନ୍ଦ୍ରି, ପିତୁନିଆ ଆଦି ଶାତଦିନିଆ ଫୁଲ
ହୋଇଥିଲେ ବି ଏହା ଖରାଦିନେ ବି ଖୁବ ପୁଣ୍ଡିଥାଏ।

ହ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବାଞ୍ଚେଟ: ଖରାଦିନେ ଘରକୁ
ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ବାଲକୋନି ଆଦିରେ
ହ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବାଞ୍ଚେଟରେ ଗଛ ଲଗାନ୍ତୁ; ଯେଉଁଥିରେ
ଆପଣ ଖାଣରିଂ ଜିମ୍ବୁ ଟାଙ୍କିଲତ ହାର୍ଟ, ମନିପ୍ଲାଷ୍ଟ,
ସିଙ୍ଗେନିଯମ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସକ୍ଷୁଲାଷ୍ଟ ଆଦି
ଲଗାଇ ପାରିବେ। ଏହି ସବୁ ଗଛ ଖୁବରାଗ୍ରେ ଘଞ୍ଚିବା
ହେବା ସହ ଏଥରେ ଏତେ ପାଣି ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏହାଛଢା ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ଲତା ଗଛ ବି ଆପଣ ହ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ
ପଚରେ ନେଇପାରିବେ।

ଲଞ୍ଚୋର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ: ଖରାଦିନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ
ଲଞ୍ଚୋର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଘର ଭିତରେ ଲଗାଇ ପାରିବେ,
ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ସବୁରୁ ପ୍ରଥମେ ନେଇପାରିବେ
ଏରିକା ପାମ ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବିଭିନ୍ନ ଭେରାଇଟି।
ଏହି ଗଛ ପାଇଁ ସେତେ ଯଦ୍ବର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କି
ସେତେ ପାରିବ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ଘର ଭିତର ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ଗଛ ଲଗାଇବାକୁ
ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତା'ହେଲେ ପିସ ଲିଲି, ଆଶ୍ରୁତିଯମ, ଜେଜେ
ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ, ପିଲାତେଣ୍ଟିନ, କ୍ରୋନ ଓ କାଲାତେଯମ ଆଦି
ଗଛ ନେଇପାରିବେ। ଏବୁ ଗଛ ଏଯାର ପୁଣ୍ଡିପାରିବେ
ହେବା ସହ ବହୁତମୁଣ୍ଡିଟି ଭେରାଇଟି ବି ଦେଖିବାକୁ
ମିଳିଥାଏ; ଯାହା କି ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗର।
ବିଶେଷ କରି ଖରାଦିନେ ହେବେ ଏହି ଗଛମୁଣ୍ଡିକ ବେଶି
ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାନ୍ତି।

ଏହାଛଢା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କାକମୟ ଓ ସକ୍ଷୁଲାଷ୍ଟ
ପ୍ରକାରର ବିଭିନ୍ନ ଗଛ ଲଗାଇପାରିବେ;
ଯେଉଁଥିପାଇଁ ପାଣିର ଏତେ ଆବଶ୍ୟକତା
ନ ଥାଏ ଏବଂ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବି ଖୁବ
ସୁନ୍ଦର।

ହାତ୍

ହାତ୍

ଲାଞ୍ଛି

ଶିକ୍ଷକ— ଗାନ୍ଧି କାହିଁକି ଲାଞ୍ଛି ହଲାଏ ?
ମଧ୍ୟ— କାହିଁକି ନା ଲାଞ୍ଛିର ଏତେ ଶକ୍ତି
ନାହିଁ ଯେ, ଗାନ୍ଧିକୁ ହଲେଇ ପାରିବ ।

ପିଅନି

ସ୍ତ୍ରୀ— ତମେ ଏତେ ମଦ ପିଅନି ।
ସ୍ଵାମୀ— ମତେ ତମେ ମନା କରନି ।
ଗଲାବେଳକୁ କିଏ ବା କ'ଣ ନେଇକି
ଯିବ ।

ସ୍ତ୍ରୀ— ଏମିତି ହେଲେ ଗଲାବେଳକୁ
କ'ଣ ଆଉ ଛାଡ଼ିକି ଯିବ ।

ପଡ଼ିଗଲି

ଶିକ୍ଷକ ଘୋନ୍ତୁ— କାଲି କାହିଁକି ଥୁଲ
ଆସିଲୁଣି ?
ଘୋନ୍ତୁ— ସାର, କଲି ମୁଁ ପଡ଼ିଗଲି ।
ଆଉ ଲାଗିଗଲା ।

ଶିକ୍ଷକ— କେଉଁଠି ପଡ଼ିଗଲୁ ? ଆଉ
କ'ଣ ଲାଗିଗଲା ?

ଘୋନ୍ତୁ— ସାର, ବିଜ୍ଞାରେ ପଡ଼ିଗଲି ।
ଆଉ ନିଦ ଲାଗିଗଲା ।

ନିଶା

ମୋହନ ପ୍ରତି ପେର ପରେ
ପକେରୁ କିଛି କାହିଁ ଦେଖୁଥାଏ ।
ଏହା ଦେଖୁ ରାଜେଶ— ମୁଁ ଦେଖୁଛି ପ୍ରତି
ପେର ପରେ ତୁ ପକେରୁ କିଛି କାହିଁକି
ଦେଖୁଛୁ । କ'ଣ ସେଇଚା ?

ମୋହନ— ମୋ ସ୍ବୀର ଫଟୋ ।

ରାଜେଶ— ତୁ ତୋ ସ୍ବୀକୁ ଏତେ ଭଲ
ପାଉ ?

ମୋହନ— ନାହିଁରେ । ମୁଁ ଏଇଥିପାଇଁ
ଫଟୋ ଦେଖେ, ଯେତେବେଳେ
ଫଟୋରେ ମୋ ସ୍ବୀ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖାଯିବ ଜାଣିବି ନିଶା
ଚଢ଼ିଗଲାଣି ।

ଭୂମଣର ପଦା ସି-ବିଚ୍ରଣେ

ସି-ବିର ବା ସମ୍ବୁଦ୍ଧତରେ କିଛି ସମୟ ବୁଲିଆସିଲେ କାହିଁକି
କେଜାଣି ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହୋଇଯାଏ ଆଉ ଶରୀରକୁ ବେଶ
ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ହୁଏ ସଜ୍ଜ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉଥିବା କାହିଁକି ଲାଗେ
ସତେ ଯେମିତି ମନରେ କିଛି ବି ଚିତ୍ତା କି ଅବଗୋଷ ନାହିଁ
ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ଏଥରର ଏହି ଆଲେଖ୍ୟରେ କେତୋଟି
ଆକର୍ଷଣୀୟ ସି-ବିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ...

ଉପଲବ୍ଧ । ଏଠାକାର ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣ ତଥା ସଜ୍ଜ ପରିବେଶରେ କିଛି ସମୟ ବିତାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଲାଗିଥାଏ ।
ପାଲୋଲେମ୍ ବିର: ଗୋଆର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବିର ଭାବେ
ଏହା ପରିଚିତ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଠାକାର ପ୍ରଶନ୍ତ ଧଳାବାଲିର ବେଳାଭୂମି ତଥା
ଶାନ୍ତ ଜଳରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ବେଶ ଆକୃଷ୍ଣ କରିଥାଏ । ଖାସକରି ଏହି
ବେଳାଭୂମିରେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଅନେକ ପାଟି ପଞ୍ଚସନ୍ତର ଆୟୋଜନ
କରାଯାଇଥାଏ ; କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଆଦୌ କୋକାହଳ ନ ଥାଏ । କାରଣ
ଏଠାକାର ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣକୁ ବ୍ୟାପାର କରିବାକୁ କେହି ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ।
ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କାନରେ ହେଉଥେବା ଲଗାଇ ପାର୍ଟିକୁ ଉପଭୋଗ
କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଠାକୁ ଆସୁଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ବି ଏହି ନିମ୍ନ ମିଦିବାକୁ
ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ରହିବା ନିମାନ୍ତେ ଏହି ବେଳାଭୂମି
ନିକଟରେ ଶୋବଦ୍ଧ ଅନେକ ରିଷୋର୍ଟର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ରାଧାନଗର ବିର: ଆଶାମାନ ଓ ନିକୋବର ଦ୍ୱୀପସମୂହର ହାତକଳକ
ଦ୍ୱୀପ ନିକଟରେ ଥିବା ରାଧାନଗର ବିରକୁ ଦୁନିଆର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ବିର ଭାବେ ବିବେନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟକର ସମ୍ବୁଦ୍ଧତର
ନିକଟ ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣ ତଥା ରୋମାଞ୍ଜକ ଗତିବିଧି ପାଇଁ ବେଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଲାଭ କରିପାରିଛି । ଏଠାକାର ଧଳାବାଲିର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ନାଲ ଜଳରାଶି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଜଙ୍ଗଲର ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟ କାହାକୁ ବି
ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ବିର ଲହୁତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚତା
ଉଠେନାହିଁ ; ଫଳରେ ଆଗନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବେଶ ମନ୍ତରରେ ଗାଧୋଇବାର
ମଜା ନେଇଥାନ୍ତି ।

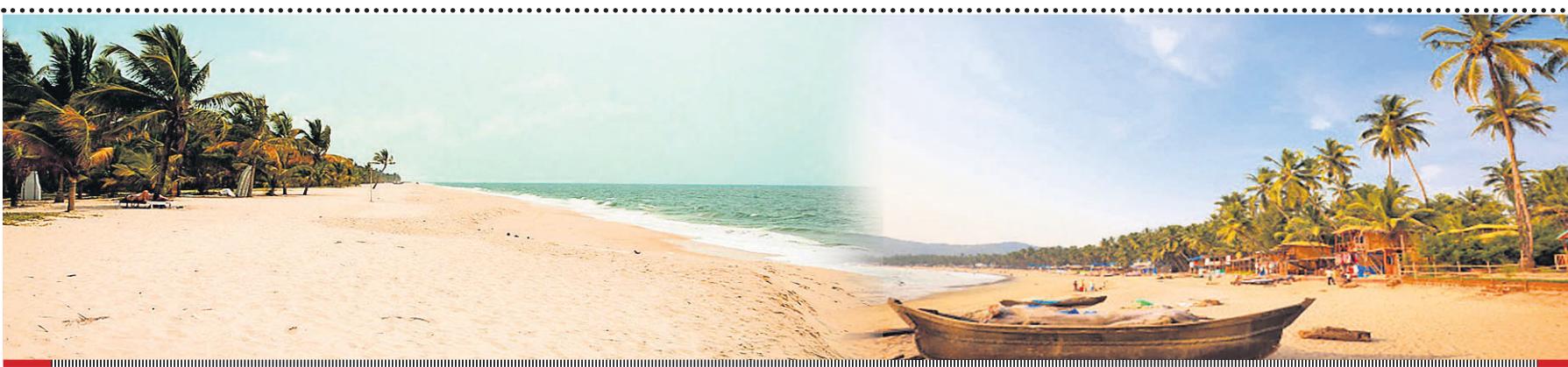
କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଭାରତରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଏମିତି
ବିର ରହିଛି, ଯାହାର ସଜ୍ଜ, ଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ କିଣିଗା ନିଆଗା
ଅନୁଭୂତି ଦେଇଥାଏ ।

ସି-ବିର ବା ସମ୍ବୁଦ୍ଧତରେ ଆକର୍ଷଣ ସବୁବେଳେ ନିଆରା । ଏହାର ସୁନେଲି
ବାଲିର ତରରେ ବସି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲହୁତି ସାଙ୍ଗକୁ ସୁର୍ଯ୍ୟାଷ୍ଟ ଓ ସୁର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ୍ରର
ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ । ତା'ପାଙ୍ଗକୁ ଆହୁରି ଆନନ୍ଦ
ଦିବ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ନାଲ ଜଳରାଶିରେ ଟିକେ ଗାଧୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ବିଶେଷକରି
ଖରାଦିନେ ହେଁ ବିରଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଲମ୍ବା ଭିଡ଼ ।
ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେମିତି କେତୋଟି ବିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ;
ଯାହା ନିଜର ଆକର୍ଷଣୀୟ ତଥା ସଜ୍ଜ ପରିବେଶ ପାଇଁ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ବେଶ
ଆକୃଷ୍ଣ କରିଥାଏ ।

ଅଗୋଧା ବିର: ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଆରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଛୋଟ ଗାଁ ହେଉଛି
ଅଗୋଧା । ଏହି ଗାଁ ନିକଟରେ ରହିଛି ଅଗୋଧା ବିର, ଯାହା ନିଜର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଳାଭୂମି ତଥା ଶାନ୍ତ, ସୁର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ୍ର ପରିବେଶ ପାଇଁ ବେଶ
ଲୋକପ୍ରିୟ । ଏଠାକାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଜଳ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ପରିଷାର । ଜନଗହଳିତାରୁ
ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ବେଳାଭୂମିରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ନିରୋକାରେ କିଛି ସମସ୍ତ
ବିତାଇବା ସହ ସୁଲମିର ମଧ୍ୟ ମଜା ନେଇପାରିବେ । ତା'ସହିତ ଏଠାରେ

ସି-ପୁଡ଼ି ବି ଖାଇପାରିବେ ।

ଅଲାପୁଣ୍ଡା ବିର: ଅଲାପୁଣ୍ଡା ହେଉଛି କେରଳର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସହର ।
ଏହା ଅଲେପ୍ରା ନାମର ବିର ପରିଚିତ । ଏଠାରେ ରହିଛି ଅଲାପୁଣ୍ଡା ନାମକ
ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧତ । ଶାନ୍ତ, ସଜ୍ଜ ତଥା ଅପୂର୍ବ ଆକର୍ଷଣରେ ଭରା
ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧତରେ ବସି ସୁର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ୍ରର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ବେଶ ମନୋପୁଷ୍ପକର
ହୋଇଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧକର ଧାରେ ଧାରେ ଲଗାଯାଇଥିବା
ଖରୁରି ଗଛ ଏଠାକାର ପରିବେଶକୁ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ କରି ଦେଇଥାଏ ।
ତେବେ ଅଲାପୁଣ୍ଡାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ଏଠାକାର
ବ୍ୟାକ୍ତିଗରରେ ହାଉସମ୍ବେଦନ କରାଇବାର ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର
ବିଧି । ଏଠାକାର ଅଲାପୁଣ୍ଡାର ବେଳାଭୂମିର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ନାଲ ଜଳରାଶି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଜଙ୍ଗଲର ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟ କାହାକୁ ବି
ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ବିର ଲହୁତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚତା
ଉଠେନାହିଁ ; ଫଳରେ ଆଗନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବେଶ ମନ୍ତରରେ ଗାଧୋଇବାର
ମଜା ନେଇଥାନ୍ତି ।

ନିଶ ଥୁବା ଚଢ଼ଇ

ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନିଶ ଭାରିପ୍ରିୟ । ଏହାକୁ ମେଳ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରନ୍ତି । ଯାହାର ଯେତେ ଗହଳ ଓ ଲମ୍ବା ନିଶ ସେ ସେତେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ଖାଲି ପୁରୁଷ ଦୁଇଟି ଏକ କୁଣ୍ଡ ଚଢ଼େଇର ବି ନିଶ ଅଛି । ସେ ପୁଣି ଲମ୍ବା ଓ ବେଶ୍ ଗହଳିଥା । ଠିକ୍ ମଣିଷଙ୍କ ପରି । ହେଲେ ସେହି ନିଶ କଳା ମୁହଁଁ ବରଂ ଧଳା ରଙ୍ଗ । ଏହି ଚଢ଼େଇ ପେରୁ ଓ ଚଳିର

ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ତଣୀଯ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ନିଶ ଥୁବା ଉଚ୍ଚ ଚଢ଼େଇର ନାମ ହେଉଛି ‘ଇନକା ଟନ୍’ । ମାତ୍ରିଆ ତଥା ଧୂସର ରଙ୍ଗର ଏହି ଚଢ଼େଇର ଥଣ୍ଡ ଲାଲ ଓ ନାରଙ୍ଗି ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଦୁଇ ଆଖୁର ତଳଭାଗରେ ଥୁବା ଧଳା ରଙ୍ଗର ନିଶ ଲାଗେ ଭାରି ଆକର୍ଷଣ । ତେବେ ଏହି ସୁନିର ଚଢ଼େଇର ସଂଖ୍ୟା ଏବେ କମିବାରେ ଲାଗିଛି ।

କାର୍ଟୁନ୍ କର୍ଣ୍ଣର

ସାର, ଆପଣ ୧୦ଟଙ୍କା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଲେ?
ଏତିକି ଦେଇ ମୋତେ ଅସମାନ କବୁଳିତି

ଆଉ କେତେ ଦେବି ?

୨୦ଟଙ୍କା

ସବର! ମୁଁ ଆଉ ୧୦ଟଙ୍କା ଦେଇ ତୁମକୁ ୨୫ଟର
ଅସମାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱମୂଳ ପ୍ରକୃତି

ବଚର ବଲ୍ଲ: ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ମହାବଲୀପୁରମରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏକ ଚମକାରୀ ବିଶ୍ୱାଳକାଯ୍ୟ ପଥର ମହକୁଦ ଅଛି । ଏହା ‘ବର ବଲ୍’ ନାମରେ ପରିଚିତ । ପଥରର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଟଙ୍କା । ଓସାର ୪ ମିଟର ଓ ଉଚ୍ଚତା ୨୦ ଫୁଟ । ଉଚ୍ଚ ପଥରର ବିଶେଷତା ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ୪୫° କୋଣକୁ ଜଳ ରହିଛି । ତଥାପି ଏହା ଲ୍ରିଏ ହୋଇ ୧୨୦୦ ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ବର୍ଷା ଧରି ସେମିତି ରହିଛି । ସେ ପୁଣି ବିନା କୌଣସି ସାହାରାରେ । ଅନେକ ଲୋକ ଏହାକୁ ହଲାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ବିପଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏମିତି କି ଖଡ଼ି ତୋପାନ, ସୁନାମାରେ ବି ଏହି ପଥର କାଣିବାଏ ହଲିନାହିଁ ।

ଶ୍ରୋନ ଫରେଷ୍ଟ: ଗାଇନାର ମୁନାନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏମିତି ଏକ ଜଙ୍ଗଳ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ଗଛ ନ ଥାଇ ଅଛି କେବଳ ପାହାଡ଼ । ଏହା ‘ଶିଲିନ ଶ୍ରୋନ ଫରେଷ୍ଟ’ ନାମରେ ପରିଚିତ । ୨୭୦ ବର୍ଷ ପୁରୁଣା ଏହି ଜଙ୍ଗଳ ୩୪୯ କି.ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଛି । ଏଠାକାର ପାହାଡ଼ର ଶାର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଆକାର ଏତଳି ଯେ, ଭ୍ରମ ହୁଏ ତାହା ଗଛ ବୋଲି ।

କୁକୁଡ଼ ଫରେଷ୍ଟ: ପୋଲାଣ୍ଡରେ ଅଛି ଏମିତି ଏକ ଜଙ୍ଗଳ, ଯେଉଁଠି ଶହ ଶହ ପାଇନ ଗଛର ମୂଳ ଭାଗ ମୋଡ଼ି ହୋଇ ପୁଣି ସିଧା ହୋଇଛି । ଯାହାକି ୧୦° କୋଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଏତେ ସବୁ ଗଛ କିର୍ତ୍ତି ଏକାତଳି ମୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି, ତେଣୁ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରକ୍ଷବାରା ସୃଷ୍ଟି କରେ । କିଏ କହେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ତ ଆଉ କିଏ କହେ ଏହା

**ପ୍ରକୃତି ଏକ ବିଶ୍ୱମୂଳ ରାଜତାନ୍ତ୍ରିକ ଏହାମଧରେ
ଏମିତି ଅନେକ କିଛି ଅଛି, ଯାହା ମଣିଷକୁ
ବାରମ୍ବାର ଚକିତ କରିଆଯିଛି । ତା’ର ରହସ୍ୟ
ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛା ହେଲେ ପାରିନି।
ସେମିତି କିଛି ବିଶ୍ୱମୂଳର ସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ...**

ବରପାଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ କାରଣରୁ ଘଟିଛି ।
ଡେଭିଲ୍ ବ୍ରିଜ: ଜର୍ମାନୀର ସହର କ୍ରୋମଲୋରେ ଅଛି ଏକ ବେଶ୍ୱର ପୁନର୍ ବ୍ରିଜ, ଯାହାର ନାମ ଡେଭିଲ୍ ବ୍ରିଜ । ଏହାକୁ ଅନେକେ ‘ରାକୋଜତ୍ତାର’ ବ୍ରିଜ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଏହି ବ୍ରିଜ ପୁନର୍ ପୁନର୍ ବ୍ରିଜ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମା । ଏହି ବ୍ରିଜ ଦେଖୁବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଲାକାର ଲାଗେ । କିମ୍ବା ଏହା ଗୋଲାକାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଅର୍ଦ୍ଧ ଗୋଲାକାର । ହେଲେ ଜଳରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧଗୋଲାକାର ବ୍ରିଜର ଛାଇ ବ୍ରିଜକୁ ଗୋଲାକାର ରୂପ ଦେଲାଯାଏ ।

ଶୋନ ଅନ୍ଧ ଜାରସ୍: ଏକ ବିସ୍ତାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଳ ଭୂମି । ମିଳେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗୋଲାକାର ପଥର । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରିଜିଲାଟର କୋଣକୋହେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରାୟ ୨୫୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପଥରରୁଟିକ ତିଆରି ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଏ ।

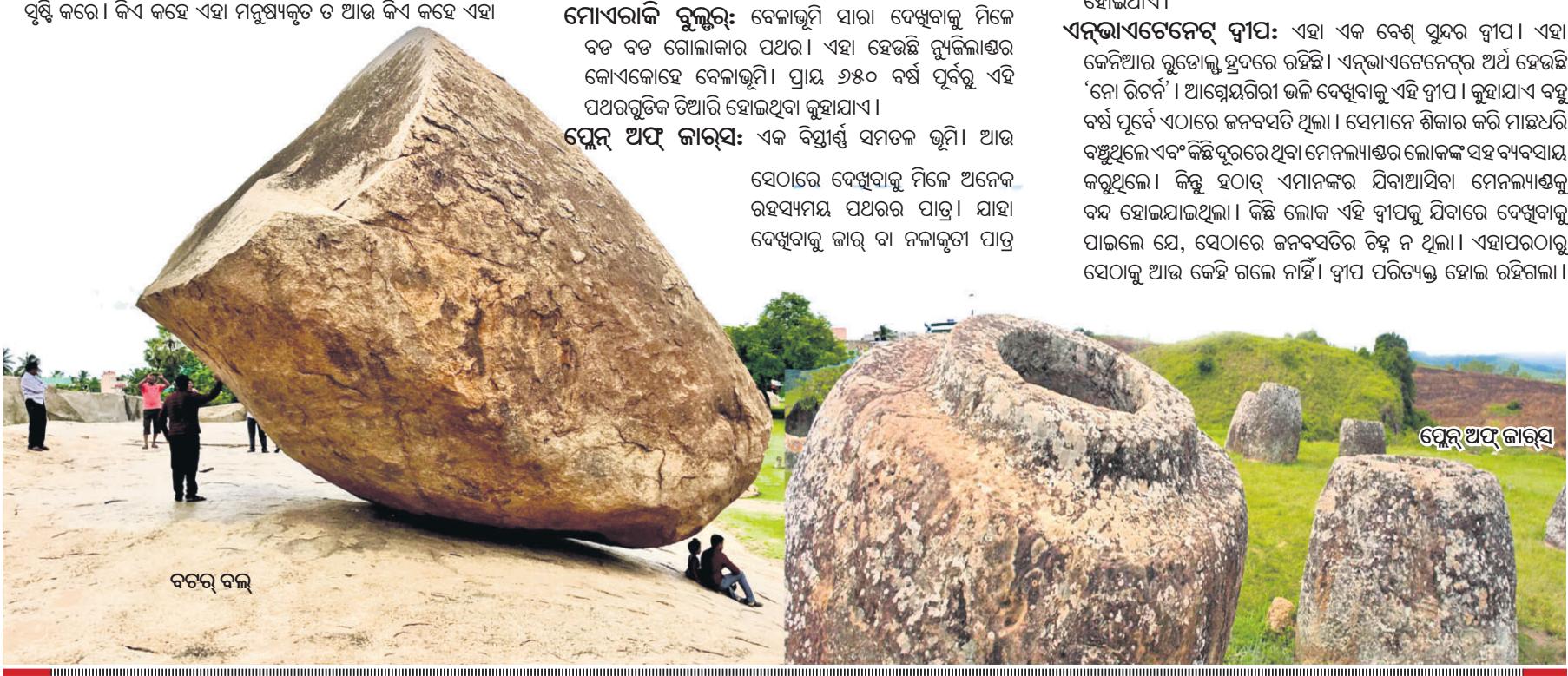
ଶୋନ ଅନ୍ଧ ଜାରସ୍: ଏକ ବିସ୍ତାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଳ ଭୂମି । ଆଉ ସେଠାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପଥରରୁଟିକ ତିଆରି ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଏ । ଯାହା ଦେଖାଯାଇଥିବା କାରି ମାଛଧରି ବଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ କିଛିଦୂରରେ ଥିବା ମେନଲ୍ୟାଟର ଲୋକଙ୍କ ସହ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ । କିମ୍ବା ହଠାତ୍ ଏମାଙ୍କର ଯିବାଆସିବା ମେନଲ୍ୟାଟର ବନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିଛି ଲୋକ ଏହି ସ୍ଥାପନକୁ ଯିବାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପାଇଁ ଯେ, ସେଠାରେ ଜନବସତି ଚିନ୍ତା ନ ଥିଲା । ଏହାପରିବାରୁ ସେଠାକୁ ଆଉ କେହି ଗଲେ ନାହିଁ । ସ୍ଥାପନକୁ ହୋଇ ରହିଗଲା ।

ଜଳି । ମଧ୍ୟ ଲାଓସର ଜିଏଜଖୋଉଆଙ୍କ ପ୍ରାନ୍ତରେ ୨୦୦୦ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ଏହି ବିଶ୍ୱମୂଳର ପଥରର ପାତ୍ର ରହିଛି । ସେଥିମଧ୍ୟ କିଛିକା ୧୦ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ । ଭୂତର୍ବିତଙ୍କ ମତରେ ଜାରଗୁଡ଼ିକ ୨୦୦୦ ବର୍ଷ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ହେଲେ ଏଗ୍ରତିକୁ କିଏ ଓ କେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କରିଥିଲେ ତାହା ଜଣା ନାହିଁ । ତେବେ କୁହାଯାଏ ସମ୍ବଲ୍ ଅନ୍ୟେ କ୍ରିୟାର ଭସାଧାର ଭାବେ ବ୍ୟବସାୟ କରାଯାଉଥିଲା ।

ସାଲାର ତେ ଭୟମିଳି: ପୁଥିବାର ସବୁଠାର ବଢ଼ ଲବଣ୍ୟକୁ ସମ୍ପଳ ହେଉଛି ବଳିଭିଆର ସାଲାର ତେ ଭୟମିଳି । ଏହି ଲବଣ୍ୟକୁ ସମ୍ପଳ ୪୦୦୦ ବର୍ଗ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମ୍ପଳ ଓ ଦର୍ପଣ ଜଳି । ତେଣୁ ନାଳ ଓ ଆକାଶ ଓ ଭାବୀ ବାଦଳର ଛାଇ ଏହା ଉପରେ ପଡ଼ି ଭୂମିରେ ବି ଆକାଶର ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଶୁଷ୍କ ରତ୍ନରେ ଏହି ସମ୍ପଳଭାଗରେ ବହୁଭୂତାକାର ହାଲକା ପାଟ ଭଳି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଯାହାକି ଫ୍ଲୋର ଗଲାର ଭଳି ଦେଖାଯାଏ ।

ସତେଷ ଲେକ- ଶାପିଦିନେ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ହ୍ରଦୟ ପରି ଲାଗେ । କିମ୍ବା ଖରାଦିନେ କାନାଡ଼ା, ବ୍ରିଟିଶ କଲମିଆରେ ଥିବା ଏହି ହ୍ରଦୟ ଜଳ ଯେବେ ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହେବାକୁ ଲାଗେ ଏହାର ଜଳ ସାରା ଗୋଲାକାର ରଜିନ ପ୍ରାୟର ଦେଖାଯାଏ । ହେଲିଦିଆ, ନାଳ ଓ ସବୁଜ ରଜର ଏହି ଗୋଲାକାର ପ୍ରାୟର ପାଶିରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମିନେରାଲର ପ୍ରକୁର ମାତ୍ରା ଯୋଗୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଏନଭାଏଟେନେର ସ୍ଥାପନ: ଏହା ଏକ ବେଶ୍ୱର ପୁନର୍ ସ୍ଥାପନ । ଏହା କେମିଆର ରୁଡ଼ୋଲ୍ଫ ହ୍ରଦୟରେ ରହିଛି । ଏନଭାଏଟେନେରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ନୋ ରିଟନ୍’ । ଆଗ୍ରେୟଗିରା ଭଳି ଦେଖାଯାଇଥିବା ଏହି ସ୍ଥାପନକୁ ଯିବାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପାଇଁ ଯେ, ସେଠାରେ ଜନବସତି ଥିଲା । ସେମାନେ ଶିକାର କରି ମାଛଧରି ବଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ କିଛିଦୂରରେ ଥିବା ମେନଲ୍ୟାଟର ଲୋକଙ୍କ ସହ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ । କିମ୍ବା ହଠାତ୍ ଏମାଙ୍କର ଯିବାଆସିବା ମେନଲ୍ୟାଟର ବନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିଛି ଲୋକ ଏହି ସ୍ଥାପନକୁ ଯିବାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପାଇଁ ଯେ, ସେଠାରେ ଜନବସତି ଚିନ୍ତା ନ ଥିଲା । ଏହାପରିବାରୁ ସେଠାକୁ ଆଉ କେହି ଗଲେ ନାହିଁ । ସ୍ଥାପନକୁ ହୋଇ ରହିଗଲା ।

ପେଣ୍ଡି ମୁହଁଁ, ଏଫ୍ଟ୍ରୋଏଡର ଡ୍ରାର୍କ୍

ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କଳାକାର ଏକାଠି ହୁଅଛି, ସେଠି ଜନ୍ମ ନିଏ ଏକ ନୂଆ କଳାର ଧାରା । ଠିକ୍ ଯେମିତି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପାରମ୍ପରିକ ଏମ୍ପ୍ରୋଏଡର କାରିଗର ହୋଆଙ୍ଗ ଲି କୁଆନ୍ ଓ ପେଣ୍ଡି ଏବଂ କୁମୁଦ ଭଲାଭ୍ ଏକାଠି ହୋଇ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏକ ନୂଆ କଳା । ସେ ହେଉଛି ଏମ୍ପ୍ରୋଏଡର ପେଣ୍ଡି । ଏମ୍ପ୍ରୋଏଡର ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇଁ ଏତିକି ପେଣ୍ଡି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ହୁଏନା ତାହା ରେଶମ ସୂତରେ ତିଆରି ଏମ୍ପ୍ରୋଏଡର ବୋଲି । ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ତାହା ରଙ୍ଗ ଦୁଇଁରେ ତିଆରି ପେଣ୍ଡି । ଏହି ମାନ୍ୟରପିଏ ପେଣ୍ଡିକୁ ନେଇ ସେମାନେ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟ ଏବେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରଭାବ ପାଇଗଲାଣୀ । ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଚାହିୟା ପୂରଣ ପାଇଁ ଦୁଇଁ ଦକ୍ଷତାସମ୍ପନ୍ନ ୩୦୦୦ ଏମ୍ପ୍ରୋଏଡର କାରିଗର ରଖାଇଛନ୍ତି ।

ସବୁଠି ଲମ୍ବା ଜୋତା

ଏହି କରୋନା ସମୟରେ ସାମାଜିକ ଦୂରତ୍ବ ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଉଛି । ଏମିତିରେ ଆତିଥୀ କମାନୀ ଏବଂ ଏକ ଜୋତା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପିଷିଲେ ସାମାଜିକ ଦୂରତ୍ବ ଆପେ ବଜାୟ ରଖିବ । କାରଣ ଏହି ଜୋତା ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସରୁତାରୁ ଲମ୍ବା ଜୋତା । ପ୍ରାୟ ୨ ପୁଟ ଲମ୍ବା ଅଟେ ଏହି ଜୋତା । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହି ଜୋତାର ଗୋଟିଏ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟଟି କଳା ରଙ୍ଗର । ମିତିଆ ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ ଆତିଥୀ ଏହି ଜୋତାକୁ ଏଷ୍ଟାନ୍ତିଆର ମମି କ୍ୟାଶ ନାମକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ର୍ୟାପରଙ୍କ ସହ୍ୟୋଗରେ ତିଆରି କରିଛି । କମାନୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ସ୍ଵାରା ଏହି ଜୋତା ତିଆରିନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଓ ବିଭାଗରୁ ଉଜ୍ଜାଗର କରିବା । ଏହି ଜୋତା ‘ସୁପରଷ୍ଟାର’ ନାମକ ଏକ ଅଭିଯାନର ଅଂଶ ଅଟେ । ଜୋତାର ଫଣ୍ଟକୁ ମମି କ୍ୟାଶ ନିଜ ଜନଶାକ୍ତୀମ ଆକାଶରେ ଶେଯାର କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ଲୋକେ ବହୁତ ମଜାଦାର କମେଣ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ।

ବିରିଯାନୀ ଦାମ ୨୦,୦୦୦ଟଙ୍କୀଁ

ବିରିଯାନୀ କଥା ଉଠିଲେ ପାଟିରୁ ଲାଲ ଗଢିଆସେ । ପ୍ରାୟ ସମୟକୁ ଭଲ ଲାଗେ ଏହାର ସ୍ବାଦା ଭଲ ଓ ଫେମେସ ବିରିଯାନୀ ଖାଇବା ପାଇଁ ତ ଲୋକେ ଯେକୋଣସି ଜାଗାକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଆଛି । ତେବେ ଆମେ ଏଠାରେ ଏମିତି ଏକ ବିରିଯାନୀ କଥା କହିବାକୁ ଯାଉଛୁ ଯାହାର ଲୁହ ଯେମିତି ସ୍ବାଦ ଆହୁରି ଜବରଦସ୍ତ । ହେଲେ ଏହାକୁ ଖାଇବା ସମୟକୁ ପକ୍ଷେ

ସମ୍ଭବ ହୁହଁ । କାରଣ ଏ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସରୁତାରୁ ମହଙ୍ଗା ବିରିଯାନୀ, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଗେରର ମୂଲ୍ୟ ୨୦,୦୦୦ଟଙ୍କା । ଏହାକୁ ବୁଝଇର ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି । ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଡର ନାମ ହେଉଛି ‘ବିମ୍ବ ବୋରୋ’ । ଖବର ମୁତାବକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଡର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକୀରେ ଏହାର ମାଲିକ ଉଚ୍ଚ ବିରିଯାନୀକୁ ମେନ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀଟ୍ ସାମିଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିରିଯାନୀ ସବୁ ରାଜତା, କରି ଏବଂ ସ୍ଵ ବି ଦିଆଯାଏ ।